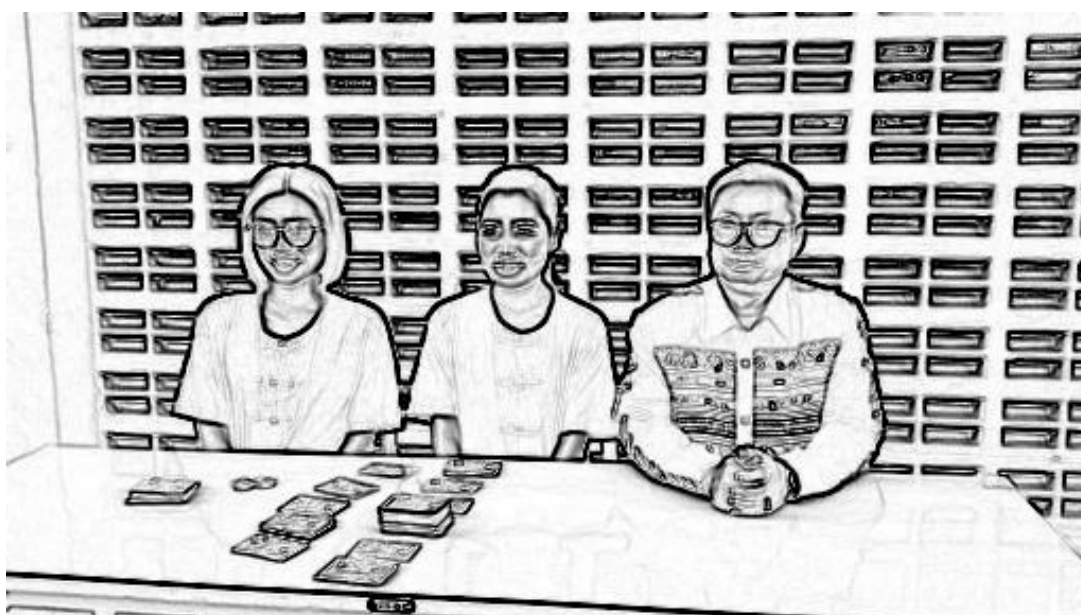

คู่มือ

คริสตจักร กับ บทบาทหญิงชายและความรุนแรงทางเพศ

จัดทำโดย

คณะกรรมการรณรงค์บทบาทหญิง-ชาย

สนับสนุนโดย

หน่วยงานพัฒนาและบริการสังคม
สภาคริสตจักรในประเทศไทย

Diakonia

คำนำ

หน่วยงานพัฒนาและบริการสังคม สภาคริสตจักรในประเทศไทย ได้จัดทำโครงการเพื่อรณรงค์ประชาสัมพันธ์งานสิทธิมนุษยชนที่ร่วมกับ Diakonia Thailand Foundation ในประเด็น บทบาทหญิง-ชาย (Gender Equality) โดยเฉพาะการป้องกันความรุนแรงทางเพศให้กับผู้นำคริสตจักร สมาชิกคริสตจักรและคนในชุมชน โดยเห็นว่าบทบาทหญิง-ชายและความเท่าเทียมกันนั้น มีความสำคัญที่ทุกคนต้องตระหนัก เรียนรู้และปฏิบัติอย่างเข้าใจ ซึ่งจะก่อให้เกิดสันติสุขในชีวิต สังคม ชุมชน และช่วยลดความรุนแรงที่กระทำต่อกัน

หลังจากที่หน่วยงานพัฒนาและบริการสังคม ได้มีการจัดสัมมนาให้แก่ผู้นำคริสตจักรภาค หัวข้อ “ผู้นำคริสตจักรกับบทบาทหญิงชายและความรุนแรงทางเพศ” ขึ้นมา 3 ครั้ง แล้วนั้น ทำให้ผู้นำคริสตจักรภาค ได้เล็งเห็นถึงความสำคัญของเรื่องดังกล่าว จึงได้จัดสัมมนาให้แก่ผู้นำคริสตจักรท้องถิ่นภายในคริสตจักรภาคขึ้น เพื่อสร้างความคิด ทศนคติและมุมมองใหม่ให้แก่ผู้นำในคริสตจักรท้องถิ่น

หน่วยงานพัฒนาและบริการสังคม สภาคริสตจักรในประเทศไทยร่วมกับคณะทำงานซึ่งประกอบด้วยผู้แทนจากหน่วยงานศิษยาภิบาล หน่วยงานสตรี หน่วยงานอนุชน ฝ่ายบ้านและครอบครัว พันธกิจเอตส์ สตรี คริสเตียนสภาคริสตจักรในประเทศไทย จัดทำหนังสือ “ผู้นำคริสตจักรกับบทบาทหญิง-ชาย และความรุนแรงทางเพศ” เพื่อเป็นคู่มือการรณรงค์ประชาสัมพันธ์ขึ้นมา การจัดทำหนังสือนี้ ยังได้รับความร่วมมือจากวิทยากรในการสัมมนาที่ได้รับรวบรวมเนื้อหาข้อมูลทั้งหมดไว้ในหนังสือเล่มนี้

หน่วยงานพัฒนาและบริการสังคม สภาคริสตจักรในประเทศไทย หวังว่าหนังสือเล่มนี้จะเป็นประโยชน์สำหรับ สมาชิกคริสตจักร ผู้นำคริสตจักร และบุคคลทั่วไป ที่จะมีความเข้าใจในเรื่อง “บทบาทหญิงชายและความรุนแรงทางเพศ” มากขึ้น เพื่อการเสริมสร้าง และการปฏิบัติต่อกันได้อย่างเหมาะสมต่อไป

ผู้ปกครองเทวินทร์ สมจิตร
ผู้อำนวยการหน่วยงานพัฒนาและบริการสังคม
สภาคริสตจักรในประเทศไทย
กันยายน 2018

สารบัญ

คำนำ

สารบัญ

ความรุนแรงทางเพศ	1
คริสตศาสนศาสตร์ว่าด้วย : บทบาทหญิง-ชายและความรุนแรงทางเพศ	6
แนวคิดในการรับใช้ร่วมกันในคริสตจักรยุคปัจจุบัน	20
ขอบคุณ	24

ความรุนแรงทางเพศ (Gender Based Violence : GBV)

.....

“ความรุนแรงทางเพศ” คือการกระทำใดๆ ก็ตามที่เป็นความรุนแรงที่เกิดจาก **“อคติทางเพศ”** ไม่ว่าจะเป็นความรุนแรงที่เกิดทางร่างกาย ทางเพศ และจิตใจ ซึ่งเป็นผลให้เกิดความทุกข์ทรมานแก่สตรี โดยที่สตรีไม่ยินยอม **รู้เท่าไม่ถึงการณ์ หรืออยู่ในสภาพที่ต้องจำยอม** โดยการกระทำความรุนแรงนั้นครอบคลุมทั้งการขู่เข็ญ คุกคาม กีดกันเสรีภาพทั้งในที่สาธารณะและในชีวิตส่วนตัว เช่น ความรุนแรงต่อร่างกาย ทางเพศ และจิตใจ การหาประโยชน์จากสตรี การทารุณกรรมทางเพศ การลวนลามทางเพศ การข่มขู่ในสถานที่ต่างๆ และที่สำคัญคือ **“ความเพิกเฉยของรัฐต่อความรุนแรง”** ถือว่าเป็นการกระทำความรุนแรงรูปแบบหนึ่งเช่นกัน

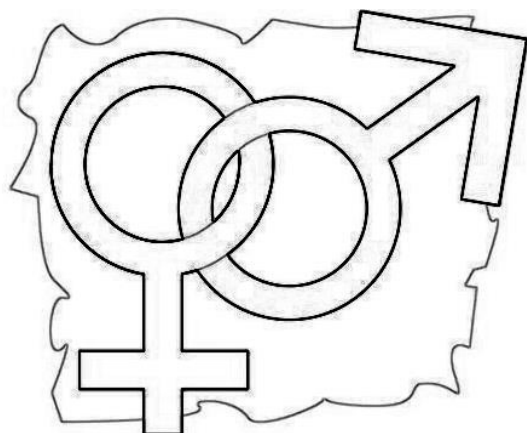
สังคมไทยเต็มไปด้วยปัญหาความรุนแรงทางเพศ

มีข้อมูลข่าวสาร สถิติที่เกี่ยวกับปัญหาความรุนแรงทางเพศในสังคมไทยมากมาย ซึ่งเราสามารถรับรู้ได้ง่าย เป็นสถิติที่สะท้อนความรุนแรงทางเพศในระดับที่เป็นปรากฏการณ์ทางสังคม เช่น

“ข้อมูลจากองค์การสหประชาชาติ มีนาคม 2559 ระบุว่า ประเทศไทยติดอันดับสถิติคดีความรุนแรงต่อเด็กและสตรี สูงเป็นอันดับ 1 ใน 10 ของโลกอย่างต่อเนื่อง..... เฉพาะคดีข่มขืนทั่วโลกมีประมาณ 2.5 แสนคดี ไทยแลนด์แจ้งความคดีเหล่านี้ประมาณ 4 พันคดี แต่จับคนร้ายได้เพียงร้อยละ 50 ถ้ารวมคดีที่ไม่ได้แจ้งความคาดว่าสูงถึง 3 หมื่นคดี”

“สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขเปิดเผยข้อมูลเฉพาะของปี 2558 ว่า มีเด็กและสตรีในประเทศไทยถูกกระทำความรุนแรงกว่า 2 หมื่นราย สถิติเฉลี่ยวันละ 66 ราย ส่วนใหญ่เป็นเด็กถูกล่วงละเมิดทางเพศ และตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์มากเป็นอันดับ 1 รองลงมาเป็นการทำร้ายร่างกายจากบุคคลที่เรารู้จัก ไร้วางใจ และมีความสัมพันธ์ใกล้ชิด.....”

“ คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนฯ กิจการเด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ คนพิการ และผู้ด้อยโอกาส สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ขอแสดงความห่วงใยกรณีการล่วงละเมิดทางเพศต่อสตรีและการกระทำความรุนแรงต่อบุคคลในครอบครัวโดยในปี 2557 หญิงไทยติดอันดับโลกเหยื่อความรุนแรง ในการจัดอันดับของหน่วยงานสตรีขององค์การสหประชาชาติ (UN Women) ที่ออกรายงานว่า เด็กและสตรีในไทยมีแนวโน้มถูกกระทำความรุนแรงสูงขึ้นโดยส่วนใหญ่ผู้กระทำและผู้ถูกกระทำ คือ คู่สามี-ภรรยา หรือคู่รัก ประเทศไทยถูกจัดให้อยู่ในลำดับที่ 36 จาก 75 ประเทศ ที่มีปัญหาการกระทำความรุนแรงทางกายมากที่สุด และอยู่ในลำดับที่ 7 จาก 71 ประเทศ ที่มีการกระทำความรุนแรงทางเพศมากที่สุด ซึ่งสะท้อนวิกฤตสังคมไทย....”

แต่หากเราต้องการจะเข้าใจ (เห็น) สาเหตุที่เป็นรากเหง้าของปัญหา รวมถึงเงื่อนไขปัจจัยแวดล้อมที่เกี่ยวข้องต่างๆ คงต้องให้ความสนใจศึกษาและร่วมกันค้นหากันอย่างจริงจังว่า ทำไมในด้านหนึ่งที่มีการพูดถึงและกล่าวอ้างกันอยู่เสมอว่า สังคมไทยเป็นสังคมที่รักสงบ เอื้ออาทร ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน เป็นสังคมที่น่าอยู่ เป็นสังคมที่มีความรักความเมตตา แต่ทำไมในอีกด้านหนึ่ง เราเป็นสังคมที่มีปัญหาความรุนแรงทางเพศในอันดับต้นๆ ของโลก และในช่วง 10 ปีที่ผ่านมา สถิติชี้ชัดว่า เรามีปัญหาความรุนแรงทางเพศเพิ่มสูงขึ้น (แม้ว่าจะมีความสำเร็จในการออกกฎหมายที่เข้มข้นและมีบทลงโทษหนักกว่าเดิม) อะไรคือ

สาเหตุและเงื่อนไขสำคัญที่ทำให้สังคมไทยมีปัญหาความรุนแรงทางเพศสูง

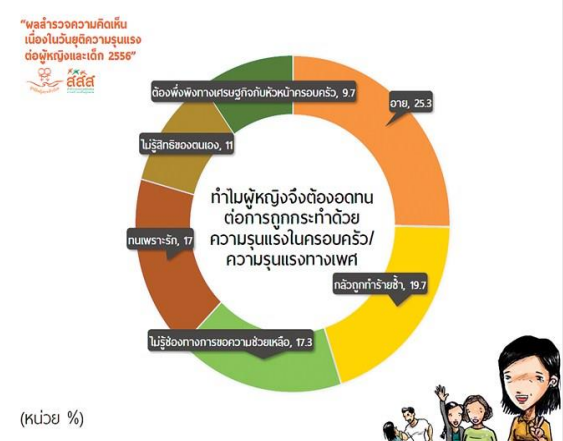
สาเหตุ ปัจจัยและเงื่อนไขที่ก่อให้เกิดปัญหาความรุนแรงทางเพศ

1. สาเหตุหลักที่เป็นรากเหง้า คือ ความไม่เท่าเทียมทางเพศ

ความไม่เท่าเทียมทางเพศหรืออาจเรียกว่า ปัญหาความสัมพันธ์เชิงอำนาจระหว่างเพศ กล่าวคือ เพศหนึ่งมีอำนาจเหนือกว่าอีกเพศหนึ่ง ซึ่งมีฐานมาจาก “อคติทางเพศ” ที่ให้ความสำคัญต่อเพศหนึ่งมากกว่าเพศหนึ่ง ซึ่งส่วนใหญ่ในเกือบจะทุกสังคมให้อำนาจผู้ชายมากกว่าผู้หญิง (มากน้อยต่างกันไปในแต่ละสังคม) หรือมีทัศนคติที่ยังคงมองว่า ผู้ชายมีความเป็นผู้ชาย เป็นใหญ่ในทุกเรื่อง ผู้หญิงจึงถูกกดขี่

เมื่อต้นปี 2559 มูลนิธิหญิงชายก้าวไกล เผยข้อมูลหนึ่ง ที่ยืนยันผู้ชายมีอำนาจเหนือผู้หญิง “เมื่อผู้ชายเกิดอารมณ์โมโห สิ่งที่เขาเลือกทำเพื่อระบายอารมณ์ คือ ร้อยละ 69 ออกไปดื่มเหล้านอกบ้าน ร้อยละ 57 ทำลายข้าวของในบ้าน ร้อยละ 45 จะไปตีเมียจนเมาแล้วทำร้ายภรรยาหรือแฟน ร้อยละ 42 บังคับให้มีเพศสัมพันธ์ นั่นหมายความว่า **“เกือบครึ่งหนึ่งของผู้ชายไทย เมื่อเกิดอารมณ์โมโหจะทำร้ายแฟนตัวเอง”**

ความรุนแรงเรื่องเพศจึงถูกล้อมด้วย “อคติ” หรือ “มายาคติ” ทางเพศที่มีการผลิตสร้างและผลิตซ้ำของสังคม อาทิ เช่น มายาคติที่ว่า **“การข่มขืนหรือล่วงละเมิดทางเพศมักเกิดจากคนแปลกหน้า และเกิดในที่เปลี่ยว”** ยังคงเป็นความเชื่อหลักของสังคม ทั้งๆ ที่ตัวเลขชี้ชัดว่า 3 ใน 4 ผู้กระทำแล้วแต่เป็นคนใกล้ชิด ทั้ง

ภายในครอบครัวเครือญาติและคนใกล้ชิด เช่น ปู่ตา พ่อเลี้ยง พ่อตัวเอง ลุง อา เพื่อน ฯลฯ รวมถึง การกระทำ ความรุนแรงทางเพศจากหัวหน้า นายจ้าง ข้าราชการระดับสูง ซึ่งพบเป็นข่าวและเป็นคดีอยู่เสมอๆ และมีการกระทำความรุนแรงในที่ที่มักเข้าใจว่าปลอดภัย เช่น ที่บ้าน ที่ทำงาน เป็นต้น (แม้มีข่าว แต่น่าเชื่อได้ว่า เป็นเพียงกรณีส่วนน้อยที่เกิดเป็นคดีและข่าว)

หรือมายาคติที่ว่า **“คนที่ถูกรังแกทางเพศนั้นเป็นเพราะตัวเขาเอง”** ผู้หญิงที่ถูกรังแก มักถูกตั้งคำถามที่ตอกย้ำอคติ เป็นไปในทำนองว่า ทำไมถึงไปทำกิจกรรมยามค่ำคืน

แต่งกายล่อแหลม ยั่ว และสอบถามเรื่องการถูกบังคับจริงหรือไม่ หรือเป็นการสมยอม ซึ่งผู้ถูกรังแกต้อง แสดงร่องรอยการถูกรังแกที่ชัดเจนเพื่อยืนยันว่าถูกบังคับ การตั้งคำถามเหล่านี้ไม่ได้นำไปสู่การแก้ปัญหา แต่เป็นการซ้ำเติมและหล่อเลี้ยงอคติทางเพศให้ดำเนินต่อไป ด้วยมายาคติดังกล่าว ทำให้หลายคนไม่กล้าออกมาปกป้องสิทธิของตนเอง อีกทั้งผลของการถูกละเมิดตนเองยังถูกรังแกซ้ำจากสังคมว่าเป็นเรื่องน่าอาย ไม่ควรเอามาพูดในที่สาธารณะ ทำให้ข้อมูลในเรื่องความรุนแรงทางเพศในสังคมไทย ดูจะต่ำกว่าความเป็นจริง หรือมองเผินๆ เหมือนว่า สังคมไทยมีปัญหา GBV น้อย

นอกจากนี้ ยังมีมายาคติที่ครอบงำสังคมที่ทำให้เชื่อว่า **“ความรุนแรงทางเพศ โดยเฉพาะความรุนแรงในครอบครัว ถูกทำให้เป็นเรื่องส่วนตัว เป็นเรื่องภายในครอบครัวอย่างเข้าไปยุ่ง”** เมื่อมีปัญหา ไม่กล้าไปแจ้งความดำเนินคดี มีความกลัว และอับอาย ถูกตรึงไว้ด้วยมายาคติต่างๆ เช่น เสียชื่อเสียงวงศ์ตระกูล

จากการสำรวจของมูลนิธิหญิงชายก้าวไกลกับ สสส.ปี 2556 พบ สาเหตุที่ผู้หญิงต้องอดทนต่อการถูกรังแกด้วยความรุนแรงในครอบครัว/ความรุนแรงทางเพศเนื่องจาก อายุ มีถึงร้อยละ 25.3% ซึ่งสะท้อนถึงมายาคติที่ยังครอบงำสังคมอยู่มาก

มายาคติต่างๆ ดังกล่าวข้างต้น มีอิทธิพลครอบงำสังคมมาอย่างยาวนาน แม้แต่ในระบบและกลไกยุติธรรม คุณสุพิศศรี พึ่งโคสูง ผู้จัดการมูลนิธิส่งเสริมความเสมอภาคทางสังคมหนึ่งในผู้ผลักดันขบวนการผู้หญิงปฏิรูปประเทศไทย วิเคราะห์ให้ฟังจากประสบการณ์ที่ทำงานช่วยเหลือผู้หญิงและเด็กมายาวนานกว่า 20 ปีว่า “ที่ผ่านมาระบบผลักดันให้ออกกฎหมายหลายฉบับ เพราะคาดว่าจะช่วยยุติความรุนแรงที่เกิดขึ้นได้ แต่เอาเข้าจริงๆ แล้วต้องยอมรับว่าเจ้าหน้าที่หรือกลไกที่มีหน้าที่ทำตามกฎหมาย ยังขาดความรู้ความเข้าใจในปัญหาความรุนแรงที่เกิดขึ้น ไม่มีความพยายามจะช่วยอำนวยความสะดวก เช่น ตำรวจเมื่อมีผู้หญิงมาแจ้งความก็พยายามไล่เกลี้ยมอมว่าเป็นเรื่องทะเลาะกันเล็กน้อยในครอบครัว เขาไม่ได้มองว่าการข่มขืน ทำร้าย ทบตีมันเป็นพฤติกรรมที่เกิดขึ้นซ้ำแล้วซ้ำเล่าทุกวัน บางคนพูดเชิงซ้ำเติมผู้หญิงด้วยซ้ำไป ทำให้ผู้หญิงไม่กล้าไปแจ้งความ รวมถึงไม่อยากให้ครอบครัวเดือดร้อนหรือเกิดความอับอายด้วย”

มายาคติที่ว่า “ครอบครัวที่สมบูรณ์และอบอุ่นต้องมีองค์ประกอบครบ พ่อ แม่ ลูก” บ่อยครั้งที่เจ้าหน้าที่หรือแม้แต่ญาติพี่น้อง พยายามไล่เกลี้ย โน้มน้าว ให้ผู้หญิงที่ถูกกระทำ มีความอดทน ทั้งนี้เพื่อรักษาไว้ซึ่งองค์ประกอบของครอบครัวให้ครบตามมายาคติข้างต้น ทำให้ ผู้หญิงต้องยอมทนต่อการถูกกระทำความรุนแรงต่อไปและต่อไป

นอกจากนี้ “การเลี้ยงดูในสังคมไทย ที่ยอมรับอำนาจของผู้ชาย” และ “ผู้ที่มีตำแหน่งสูงกว่า” ทำให้คดีความรุนแรงเหล่านี้ไม่ถูกดำเนินไปจนถึงจุดจบของคดี ส่วนใหญ่มีการถอนแจ้งความระหว่างทาง เช่น คนในครอบครัวมาขอร้องให้ถอนแจ้งความ และที่น่าเป็นห่วงคือ แม้แต่ผู้หญิงที่มีการศึกษา มีหน้าที่ตำแหน่งใหญ่โต ก็ยังถูกลวนลามทางเพศ หรือถูกทำร้ายจากคนในครอบครัว ผู้ชายไทยชอบคิดว่าการแซวเรื่องลามกกับเพื่อนร่วมงานหญิงหรือลูกน้องผู้หญิงเป็นเรื่องธรรมดา หรือการมีกิมมิกเป็นเรื่องน่าภาคภูมิใจ ไม่เคยคิดว่าพฤติกรรมเหล่านี้คือการทำความรุนแรงรูปแบบหนึ่ง เป็นการทำร้ายจิตใจ

ผู้หญิงจำนวนไม่น้อยจึงถูกกระทำซ้ำด้วยความรุนแรงโดยกฎหมาย เช่น กรณี พรบ. ความรุนแรงในครอบครัว ที่เปิดโอกาสให้มีการประณามยอม ทำให้ผู้หญิงที่ถูกกระทำรุนแรงสะสมต่อเนื่องเป็นเวลานาน มีภาวะผิดปกติทางจิตใจ จึงตอบโต้คู่กรณีจากสภาวะตึงเครียดที่เกิดจากการถูกทารุณกรรมหรือเรียกว่า อาการ BWS (Battered Woman Syndrome) และกลายมาเป็นผู้ฆ่าสามี เช่น กรณีข้างต้น คดีภรรยาฆ่าหั่นศพสามีโดยมูลเหตุจากการถูกสามีทำร้ายทุบตีมาตลอด จึงเกิดความแค้น หรือกรณีคดี “จ้างวานฆ่า” นักแม่นปืนทีมชาติไทย “เอ็กซ์” จักรกฤษณ์

เท่ากับว่า เรามีปัญหาเชิงโครงสร้างของรัฐโดยเฉพาะกระบวนการยุติธรรมไทยที่แฝงไปด้วยอคติทางเพศ และยังเป็นผู้หญิงในกลุ่มเปราะบาง เช่น ผู้หญิงที่พิการ ผู้หญิงที่ด้อยโอกาสทางเศรษฐกิจ หรือผู้หญิงไร้รัฐ ผู้หญิงที่เป็นแรงงานข้ามชาติ ยิ่งพบอุปสรรคในกระบวนการยุติธรรมมากกว่าในกลุ่มผู้หญิงปกติ และหนึ่งในอุปสรรคสำคัญคือความล่าช้าในการดำเนินคดี

2. มีปัจจัยกระตุ้นการใช้ความรุนแรงทางเพศ

ปัจจัยกระตุ้นคงมีหลายอย่าง แตกต่างไปตามบริบทของแต่ละสังคม สำหรับสังคมไทย ปัจจัยกระตุ้นที่สำคัญ (Key Triggers) คือ เหล้าและยาเสพติด ตามลำดับ มีสถิติยืนยันชัดเจนกว่า 70 % ของครอบครัวที่สามีใช้ความรุนแรงกับภรรยาหลังจากการดื่มสุรา

ประเด็นสำคัญที่ควรพิจารณาในเรื่องปัจจัยกระตุ้นคือ (1) เข้าใจให้ชัดว่า ปัจจัยกระตุ้น ไม่ใช่ สาเหตุ หรืออาจกล่าวได้ว่า เหล้าและยาเสพติดไม่ใช่สาเหตุของความรุนแรงทางเพศ สาเหตุที่แท้จริงคือ ความสัมพันธ์เชิงอำนาจระหว่างเพศไม่เท่ากัน เพศหนึ่งมีอำนาจเหนือเพศหนึ่ง แต่เนื่องจากมีตัวกระตุ้น หรือตัวเร่ง คือเหล้า จึงทำให้ความรุนแรงทางเพศเกิดขึ้นได้ง่ายและเร็วขึ้น (2) ปัจจัยกระตุ้น จะมีอำนาจในการกระตุ้นมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับว่า มันไปอยู่ในสภาพแวดล้อมหรือเงื่อนไขของสังคมแบบใด ในสังคมที่มีความเสมอภาคระหว่างเพศยิ่งสูง อำนาจของปัจจัยกระตุ้นก็ยิ่งลดลง “การใช้เหล้าจะไม่เป็นปัจจัยกระตุ้นให้มีการใช้ความรุนแรงทางเพศในสังคมที่มีความเสมอภาคทางเพศ” เพราะระบบจะทำหน้าที่ปกป้องสิทธิ เสรีภาพของบุคคล โดยเฉพาะการไม่ถูกละเมิด ไม่ว่า เพศ วัย และอื่นๆ

จากประเด็นข้างต้น หากเราต้องการแก้ปัญหาความรุนแรงทางเพศในสังคมไทย แน่นอนว่า หากต้องการแก้ปัญหาที่ได้ผลระยะยาวและมีความยั่งยืน ก็ต้องช่วยกันสร้างสังคมที่มีความเสมอภาคทางเพศ เคารพในคุณค่าและศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ของเขา อย่างไรก็ตามสิ่งที่ควรทำอย่างน้อยเพื่อลดความรุนแรงของปัญหาลงในเวลาอันสั้น คือ ต้องจำกัดปัจจัยกระตุ้นด้วย “ลดปัจจัยกระตุ้น นำไปสู่การลดความรุนแรงทางเพศได้” แม้ไม่ใช่ทางออกระยะยาว แต่ก็น่าจะเป็นสิ่งที่ควรทำ

3. ความรุนแรงทางเพศเกิดขึ้นได้ง่ายมากขึ้นกับในกลุ่มเปราะบาง

ผู้หญิงที่มีความเปราะบาง ครอบคลุมทั้งมิติเศรษฐกิจ สังคมวัฒนธรรม และมิติทางการเมือง อาทิเช่น ผู้หญิงขายขบ ผู้หญิงยากจนและด้อยโอกาสทางเศรษฐกิจ ผู้หญิงไร้สิทธิไร้สัญชาติ ผู้หญิงที่เป็นแรงงานอพยพ ผู้หญิงในพื้นที่สู้รบ/สงคราม ฯลฯ ตัวอย่างเช่น มีผู้หญิงจำนวนมากที่ต้องอดทนจากการทำร้ายจากสามีหรือคู่รัก เนื่องจากตนเองต้องพึ่งพารายได้จากสามี “ถูกทำร้ายบ้างก็ไม่เป็นไร เพราะเค้าเป็นคนหาเงินเลี้ยงดู” มีถึงร้อยละ 9.7 ไม่รู้สิทธิรวมทั้งเข้าไม่ถึงสิทธิของตนกว่าร้อยละ 28.3

ประเด็นที่ทำทายเป็นคือ トラบเท่าที่ความเหลื่อมล้ำยังคงสูง และทำให้ผู้หญิงจำนวนไม่น้อยมีความเปราะบางอยู่มาก ปัญหาความรุนแรงทางเพศก็ยังคงดำเนินต่อไป

การผลิตซ้ำ ส่งต่อ “อคติทางเพศ”

อคติทางเพศ มีการผลิตซ้ำ สืบทอดส่งต่อ ตลอดเวลา ผ่าน สุภาชิต คำสอน พิธีกรรม นิทาน ตำนาน ฯลฯ โดยเฉพาะการส่งต่อวิถีคิดการใช้ความรุนแรงผ่านสื่อ เช่น ละคร ภาพยนต์ เกมส์ ผ่านกลไกทางสังคม เช่น ครอบครัว เครือญาติ รวมไปถึงผ่าน สถาบันการศึกษา ฯลฯ หน้าที่ของการผลิตซ้ำ ส่งต่อก็คือ การรักษาไว้ซึ่งความสัมพันธ์เชิงอำนาจระหว่างเพศ โดยการทำให้อคติทางเพศที่สะท้อนความไม่เสมอภาคทางเพศนั้น เป็นเรื่องจริงตามธรรมชาติ (คุ้นๆ เหมือนคำอธิบายเรื่องนี้ว่ามีว่า นิ้วทั้งห้านิ้วยังไม่เท่ากัน แต่ละนิ้วล้วนมีหน้าที่ ถ้าทุกนิ้วทำหน้าที่ของตนอย่างสมบูรณ์ ปัญหาก็ไม่เกิด นี่คือการมาของการอธิบายถึง การแบ่งบทบาทหญิงชาย และพยายามอธิบายว่า ปัญหาไม่ได้อยู่ที่ความไม่เท่าเทียมกัน แต่ปัญหาอยู่ที่การไม่ทำตามหน้าที่ของแต่ละฝ่าย) แต่หากเราค่อยๆ พิจารณาและวิเคราะห์อย่างจริงจัง จะพบว่า คำอธิบายต่างๆ ผ่านกลไกต่างๆ นั้น ล้วนแล้วแต่แฝงไปด้วยมายาคติ และที่สำคัญอคติทางเพศเหล่านั้นไม่ได้เป็นเรื่องธรรมชาติอย่างที่อ้าง หากแต่เป็นการสร้างขึ้นภายใต้ทัศนคติของการต้องการควบคุมกำกับของเพศหนึ่งต่อเพศหนึ่ง ซึ่งมีกระบวนการสร้างที่แบบยลสามารถทำให้คนเชื่ออย่างไม่มีข้อสงสัย

ทำอะไรได้บ้าง ถ้าต้องการทำงานเพื่อลดปัญหาความรุนแรงทางเพศ

1. เริ่มจากยอมรับความจริงว่าสังคมเรามีปัญหาความรุนแรงทางเพศ
2. เริ่มจากตัวเราเองและครอบครัวเราเอง **“เปลี่ยนแปลงที่เราเองก่อน”** โดยเฉพาะวิธีคิด และทัศนคติที่ถูกกล่าวคือ เห็นจริงว่า มนุษย์ไม่ว่าฐานะ สีมืด ชาติพันธุ์ วัย และเพศ พึงมี สิทธิ โอกาส อำนาจ และศักดิ์ศรีในฐานะที่เป็นมนุษย์ เหมือนกันทุกชีวิต ดังนั้น เราเองต้องปฏิเสธการกระทำใดๆ ที่เป็นการเอาเปรียบ หรือเลือกปฏิบัติ และไม่เป็นเครื่องมือหรือเป็นส่วนหนึ่งในการส่งต่อ หรือสืบทอด “อคติทางเพศ” ที่สำคัญมากๆ คือ ต้องมี **“ความรู้สึกละอาย / เร็วในเรื่องความเสมอภาคระหว่างเพศ”** (Gender Sensitivity)
3. ศึกษาและทำความเข้าใจในปัญหาความรุนแรงทางเพศ โดยการลงไป **“ร่วมทุกข์ ร่วมสุข”** หรือลงไป เรียนรู้จากโจทย์ที่เป็นจริงในพื้นที่ จะนำมาซึ่งความเข้าใจปัญหาพร้อมๆ กับการเห็นอกเห็นใจผู้ที่ กำลังเผชิญหน้ากับความทุกข์ / ผู้ที่ได้รับผลกระทบ จากนั้นพยายามยกระดับ การเข้าใจปัญหา คือ เข้าใจในเหตุปัจจัยและเงื่อนไข ของปัญหาความรุนแรงทางเพศในพื้นที่ (เหตุปัจจัยเฉพาะที่ เฉพาะถิ่น) มีปัญหาความสัมพันธ์เชิงอำนาจหรือไม่ อย่างไร ภายใต้อคติทางเพศอะไร มีปัจจัยกระตุ้น อะไร ฯลฯ
4. ความเข้าใจในข้อ 3 จะช่วยกำหนดเป้าหมาย แนวทาง วิธีการทำงานเพื่อป้องกันและแก้ไข ปัญหาความรุนแรงทางเพศในพื้นที่ หรือเรียกว่า **“ทำงานอย่างมียุทธศาสตร์/ยุทธวิธี”** (Strategic working approach) บางแห่งอาจเริ่มจากการลดปัจจัยกระตุ้น อย่างน้อยก็ช่วยลดความรุนแรงระยะ สั้นลงได้บ้าง และค่อยๆ ทำงานเพื่อมุ่งสู่เป้าหมายระยะยาว คือการจัดปรับความสัมพันธ์เชิงอำนาจ หรือการจัดการกับ อคติทางเพศ ไปสู่ ค่านิยมที่มีความเสมอภาค เท่าเทียมระหว่างเพศมากขึ้น
5. การแก้ปัญหาความรุนแรงทางเพศ ต้องดึง ผู้เกี่ยวข้องเข้ามามีส่วนร่วมอย่างแท้จริง โดยเฉพาะ **“การมีส่วนร่วมของผู้ชาย”** (Male involvement/engagement) ซึ่งเป็นกุญแจสำคัญที่จะไขไปหา ทางออก ในขณะเดียวกัน การเสริมศักยภาพของผู้หญิงในบางสถานการณ์อาจมีความจำเป็น โดยเฉพาะการสร้างเชื่อมั่น มั่นใจ ในสิทธิ และศักยภาพของตน
6. จริงๆแล้ว ปัญหาความสัมพันธ์เชิงอำนาจ ไม่ได้มีเฉพาะในเรื่องเพศเท่านั้น สังคมยังคงมีปัญหาการ ละเมิดสิทธิและการกระทำความรุนแรงมิติอื่นๆ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของวัย ชนชั้น ชาติพันธุ์ และอื่นๆ แม้แต่เรื่องเพศเอง ก็ได้ให้ความหมายว่า เป็นปัญหาระหว่างสองเพศ คือระหว่างเพศชายกับเพศหญิง เท่านั้น ความสัมพันธ์เชิงอำนาจ จึงมีฐานะเป็นแกนกลางของปัญหาความรุนแรงทั้งหลายที่เกิดขึ้นใน สังคม ดังนั้น หากมองอย่างเชื่อมโยง การจัดปรับความสัมพันธ์เชิงอำนาจแบบหนึ่งที่มีความเท่าเทียม กันมากขึ้น อาจมีผลต่อความสัมพันธ์เชิงอำนาจในเรื่องอื่นๆ ด้วยไม่มากนักน้อย อนึ่ง ในประเด็นนี้ เป็น เพียงสมมุติฐานของผู้เขียนเท่านั้น

คริสตศาสนาสตรว่าด้วย : บทบาทหญิง-ชายและความรุนแรงทางเพศ

.....

1. ความเข้าใจเรื่องเพศ

เพศ (Sex) หมายถึงความแตกต่างทางสรีระ Sex หมายถึง เพศทางสรีระที่เป็นไปโดยธรรมชาติเปลี่ยนแปลงไม่ได้ เช่น บุคคลเกิดมาเป็นเพศหญิง หรือ เป็นชายมีบุคลิกภาพที่แตกต่างกันอย่างชัดเจน และมีหน้าที่ให้กำเนิดสืบทอดเผ่าพันธุ์ก็แตกต่างกัน กล่าวคือ มนุษย์เพศหญิงเท่านั้นที่สามารถตั้งครรภ์และคลอดบุตรได้ ขณะที่มนุษย์เพศชายมีส่วนในการให้กำเนิดโดยเป็นผู้ผลิตตัวอสุจิที่จะมาผสมกับไข่ของเพศหญิงในการก่อกำเนิดทารก

ความเป็นเพศ (Gender) หมายถึงองค์ความรู้ที่สร้างความหมายให้กับความแตกต่างทางร่างกาย เป็นความสัมพันธ์ที่ซับซ้อนในทางสังคม เศรษฐกิจ การเมืองและจิตวิทยาระหว่างผู้หญิงและผู้ชาย ความเป็นเพศเป็นส่วนหนึ่งของโครงสร้างสังคม เป็นการจัดการทางสังคมของความแตกต่างระหว่างเพศในด้านต่าง ๆ ความเป็น เพศเป็นพฤติกรรมที่ต้องเรียนรู้ทางสังคมและเป็นความคาดหวังของสังคมที่สัมพันธ์กับเพศสองเพศ ภาษาไทยคำที่ใช้แทน Gender ได้แก่ ความเป็นหญิงชาย ความเป็นหญิง ความเป็นชาย เพศภาวะ เพศสภาวะ บทบาทหญิงชาย หรือบทบาทเพศ Gender หมายถึง เพศทางสังคมหรือเพศที่ถูกกำหนดโดยเงื่อนไขทางสังคมหรือวัฒนธรรมให้แสดงบทบาทหญิงหรือบทบาทชาย ดังนั้นเพศที่ถูกกำหนดโดยสังคมจึงอาจเปลี่ยนแปลงได้ในแต่ละสังคม ตามสถานการณ์ และเงื่อนไขของสังคมที่เปลี่ยนไป เช่น ผู้หญิงอาจต้องรับภาระต่างๆ ที่เคยเป็นของผู้ชาย และผู้ชายอาจจะต้องรับบทบาทการดูแลบ้านเรือนเลี้ยงดูบุตรซึ่งเคยเป็นหน้าที่ของผู้หญิง Gender Roles นอกจากจะเปลี่ยนแปลงขึ้นกับสังคมและวัฒนธรรมสิ่งแวดล้อมอันได้แก่ สถานะของบุคคลในสังคม การศึกษา วัฒนธรรมท้องถิ่น เป็นต้น

วัฒนธรรมเป็นสิ่งที่กำหนดความเป็นหญิงและความเป็นชาย เป็นสิ่งที่บ่งบอกว่าหญิงและชายควรปฏิบัติตนและคิดอย่างไรในความเป็นหญิงและความเป็นชาย เมื่อวัฒนธรรมเป็นสิ่งที่กำหนดความเป็นเพศ ดังนั้นความเป็นเพศจึงสามารถแปรเปลี่ยนไปตามเวลา สถานที่ สถาบันทางเศรษฐกิจและสถาบันทางการเมืองในแต่ละยุคแต่ละสมัยและในแต่ละสังคมด้วยการแบ่งบทบาทหน้าที่ของผู้หญิงและผู้ชายให้แยกออกจากกันอย่างเด็ดขาดเกิดขึ้นจากระบบคิดที่แบ่งสังคมเป็น 2 ส่วน คือ ส่วนที่เป็นสาธารณะ ได้แก่

เรื่องนอกบ้านหรือเรื่องเกี่ยวกับเศรษฐกิจ สังคมและการเมือง โดยสังคมกำหนดว่าโลกส่วนนี้เป็นของผู้ชาย ส่วนที่สองเป็นเรื่องชีวิตส่วนตัว ได้แก่ เรื่องในบ้านหรือการดูแลบ้านเรือนและบุคคลในครอบครัวซึ่งในส่วนนี้สังคมถือว่าเป็นเรื่องของผู้หญิง ความแตกต่างทางสรีระระหว่างเพศหญิงและเพศชายได้นำไปสู่ความเชื่อที่ว่าผู้หญิงมีความแตกต่างจากผู้ชาย นำไปสู่การกำหนดบทบาทหน้าที่ รวมทั้งสถานภาพสูงต่ำที่แตกต่างกันของคนสองเพศ ซึ่งทำให้สถานะของหญิงด้อยกว่าชาย ความเชื่อที่ว่า ผู้หญิงมีคุณสมบัติหรือความสามารถทางเพศในการดูแลผู้อื่นทำให้ผู้หญิงต้องเป็นผู้รับภาระการดูแลบุตรและคนในครอบครัว เป็นต้น

การใช้คำว่า “บทบาทหญิงชาย” กับ “ความเท่าเทียมกันทางเพศ” นั้นอาจให้ความรู้สึกแก่ผู้ฟังได้แตกต่างกัน อีกทั้งยังทำให้เกิดความรู้สึกต่อต้านหรือขัดแย้งกับวลีที่บอกเรื่องความเท่าเทียมกันทางเพศได้ กล่าวคือเรื่องความเท่าเทียมกันทางเพศก็เหมือนกับการกำลังบอกต่อคนในชุมชนหรือสังคมดังกล่าวว่าในสังคมหรือชุมชนนั้น ๆ ให้ความสำคัญกับเรื่องเพศ แต่สำหรับคริสตชนเรื่อง “บทบาทหญิงชาย” กับ “ความเท่าเทียมกันทางเพศ” นั้นมีความหมายที่ลึกไปกว่าการปฏิบัติหรือความเข้าใจที่เป็นรูปธรรม เพราะว่าในเรื่องราวดังกล่าวนี้มีความเข้าใจทางด้านศาสนศาสตร์เรื่องการทรงสร้าง การทรงไถ่ การช่วยให้รอด และชีวิตใหม่ในพระเยซูคริสต์รวมอยู่ด้วย ซึ่งถือว่าเป็นหัวใจสำคัญที่สุดอีกเรื่องหนึ่งสำหรับชุมชนคริสเตียนในยุคสมัยปัจจุบัน ทั้งนี้ ให้ผู้นำคริสตจักรได้ตระหนักถึงเรื่องบทบาทของหญิงชายหรือความเท่าเทียมกันทางเพศ (Gender Equality) และให้ผู้นำคริสตจักรมีความรู้ที่สามารถสร้างทัศนคติที่มีผลต่อมุมมองในการร่วมรับใช้ระหว่างเพศชาย-หญิงได้ตรงตามพระประสงค์ของพระเจ้า ดังที่ปรากฏในพระคริสตธรรมคัมภีร์

2. พระคัมภีร์ว่าอย่างไรเรื่องบทบาทระหว่างชายและหญิง

บนพื้นฐานความเชื่อและการยอมรับในสิทธิอำนาจของพระคัมภีร์ว่า พระคัมภีร์นั้นเป็นพระวจนะที่ได้รับการดลใจมาจากพระเจ้า เป็นประโยชน์ในการใช้สั่งสอน ใช้ตักเตือน และว่ากล่าวบรรดาผู้ที่เชื่อในพระเจ้า เพื่อให้คนของพระเจ้าพร้อมในการทำการดีทุกอย่าง (2 ทธ 3:13-14) บนพื้นฐานความเชื่อดังกล่าวนี้องค์ของเราทั้งหลายต้องตระหนักถึงความหมายของพระวจนะ (พระคัมภีร์) ทั้งแบบที่เป็นองค์รวม (ศาสนศาสตร์) และความหมายที่ปรากฏอยู่ในบริบทของพระคัมภีร์แต่ละตอน ว่ามีสิ่งไหนเป็นพระประสงค์ของพระเจ้าสำหรับบรรดาผู้ที่เชื่อและรักพระองค์เป็นสิ่งที่สำคัญที่สุด

การทำความเข้าใจความหมายนอกจากอยู่บนพื้นฐานการยอมรับในสิทธิอำนาจของพระคัมภีร์แล้ว เราทั้งหลายต้องยอมจำนนต่อการทรงนำของพระวิญญาณบริสุทธิ์ซึ่งได้ทรงนำบรรดาผู้ที่ทำการบันทึกพระวจนะของพระเจ้ามาก่อนหน้านี้แล้ว ว่าพระวิญญาณก็ยังคงทำงานในจิตใจความคิดและสติปัญญาของผู้ที่อ่านตลอดมาทุกยุคทุกสมัยเช่นเดียวกัน ดังนั้นจึงทำให้พระวจนะของพระเจ้านั้นเป็นประโยชน์ในการตักเตือนสั่งสอนผู้ที่เชื่อในพระองค์ได้ทุกยุคทุกสมัยถึงแม้ว่าจะอยู่ในสังคมที่แตกต่างกันทั้งในเรื่องวัฒนธรรม และช่วงเวลา

การยอมรับในสิทธิอำนาจของพระคัมภีร์และการทรงนำของพระวิญญาณบริสุทธิ์จึงถือเป็นเหมือนกุญแจดอกสำคัญที่จะช่วยนำเราไขความเข้าใจความหมายของพระวจนะพระเจ้าที่พระองค์จะทรงเปิดเผยให้เราทั้งหลายทราบและเข้าใจเรื่อง “บทบาทหญิงชาย” สำหรับการรับใช้ในคริสตจักรในยุคสมัยปัจจุบันนี้ว่าควรดำเนินต่อไปหรือมีทิศทางอย่างไรบนความเข้าใจของพระคัมภีร์

พระคริสตธรรมคัมภีร์สอนว่าผู้ชายและผู้หญิงมีความเท่าเทียมกันอย่างสมบูรณ์ทั้งในการทรงสร้างและการไถ่ (ปฐมก.1:26-28, 2:23, 5:1-2; 1 คร.11:11-12; กท.3:13, 28, 5:1)

พระคริสตธรรมคัมภีร์สอนว่าพระเจ้าได้เปิดเผยพระองค์เองในพระคัมภีร์ทั้งเล่ม และพระคัมภีร์เป็นพระวจนะที่มีสิทธิอำนาจของพระเจ้า (มธ.5:18; ยน.10:35; 2 ทธ.3:16; 2 ปต.1:20-21) เราเชื่อว่าการตีความพระคัมภีร์ทั้งแบบองค์รวมและเป็นหัวข้อ และเรายังตระหนักถึงความจำเป็นที่ต้องแยกแยะความแตกต่างระหว่างการดลใจกับการตีความด้วย การดลใจเกี่ยวข้องกับแรงผลักดันและการควบคุมของพระเจ้า ซึ่งทำให้พระคัมภีร์ทุกเล่มในสารบบเป็นพระวจนะของพระเจ้า ในขณะที่การตีความนั้นเกี่ยวข้องกับการกระทำของมนุษย์ในความพยายามที่จะเข้าใจสัจจะธรรมที่ทรงเปิดเผยโดยคำนึงถึงความสอดคล้องกับพระวจนะทั้งเล่มภายใต้การทรงนำของพระวิญญาณบริสุทธิ์ คริสเตียนจะมีชีวิตตามพระคัมภีร์ได้อย่างแท้จริงก็ต่อเมื่อเขาหมั่นตรวจสอบความเชื่อของตนเองและดำเนินชีวิตตามพระวจนะซึ่งเป็นประทีปส่องทางอย่างสม่ำเสมอ

2.1 พันธสัญญาเดิม

เชื่อว่าทุก ๆ ท่านต้องเคยได้ยินคำยืนยันเรื่องการทรงสร้างของพระเจ้าที่ปรากฏในพระธรรมปฐมกาล มาแล้วว่าทั้งหญิงและชายนั้นได้ถูกสร้างตามพระฉายาของพระเจ้า (ปฐมก 1:26-27) ทั้งสองเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน ทั้งสองมีความผูกพันกัน และทั้งสองถูกสร้างมาพร้อม ๆ กับการกำหนดสถานะบทบาทหน้าที่ความรับผิดชอบต่อสิ่งทรงสร้างอื่น ๆ ของพระเจ้า หญิงและชายต่างมีอำนาจและต้องมีส่วนร่วมในการครอบครองดูแล (ปฐมก 1:26, 28)

ล่วงเลยผ่านมาถึงสมัยของผู้เผยพระวจนะสังคมมนุษย์แปรเปลี่ยนกลายเป็นยุคที่เรียกว่าบุรุษได้รับการยอมรับ (ยุคปิตาจารย์ หรือ Patriarchy) patria means father and Arche means rule or govern สำหรับนักสังคมแล้วคำ ๆ นี้กำลังอธิบายถึงสภาพสังคมที่ผู้ชายมีบทบาทและอำนาจ ผู้ชายสามารถควบคุมโดยอาศัยอำนาจทางด้านการปกครอง เนื่องจากว่าสังคมในเวลานั้นให้อำนาจแก่ผู้ที่เป็นชาย (พ่อ) ในการปกครองตั้งแต่หน่วยเล็กของสังคม (ครอบครัว) ไปจนถึงหน่วยใหญ่ที่สุด (กษัตริย์) หรือผู้ครองเมือง

1. พระคริสตธรรมคัมภีร์สอนว่าทั้งชายและหญิงถูกสร้างตามพระฉายาของพระเจ้า มีสัมพันธภาพโดยตรงกับพระองค์และมีส่วนรับผิดชอบร่วมกันในการให้กำเนิดและอบรมเลี้ยงดูลูก ตลอดจนครอบครองสรรพสิ่งในระบบระเบียบที่พระเจ้าทรงสร้าง
 - ปฐมก.1:26-28 แล้วพระเจ้าตรัสว่า "ให้เราสร้างมนุษย์ตามฉายาตามอย่างของเรา ให้ครอบครองฝูงปลาในทะเล ฝูงนกในอากาศและฝูงสัตว์ ให้ปกครองแผ่นดินทั่วไป และสัตว์ต่างๆที่เลื้อยคลานบนแผ่นดิน" พระเจ้าจึงทรงสร้างมนุษย์ขึ้นตามพระฉายาของพระองค์ ตามพระฉายาของพระเจ้านั้น พระองค์ทรงสร้างมนุษย์ขึ้น และได้ทรงสร้างให้เป็นชายและหญิง พระเจ้าทรงอวยพระพรแก่มนุษย์ ตรัสแก่เขาว่า "จงมีลูกดกทวีมากขึ้นจนเต็มแผ่นดิน จงมีอำนาจเหนือแผ่นดิน จงครอบครองฝูงปลาในทะเล และฝูงนกในอากาศ กับบรรดาสัตว์ที่เคลื่อนไหวบนแผ่นดิน"
2. พระคริสตธรรมคัมภีร์สอนว่าหญิงและชายถูกสร้างให้เป็นคู่อุปถัมภ์กันอย่างสมบูรณ์และเท่าเทียม คำว่า “ผู้ช่วย” (เอเซอร์) ที่ใช้เรียกผู้หญิงในปฐมกาล 2:18 พระเจ้าตรัสว่า "ไม่ควรที่ชายผู้นี้จะอยู่คนเดียว เรา จะสร้างคู่อุปถัมภ์ที่สมกับเขาขึ้น" นั้นใช้กล่าวถึงพระเจ้าเป็นส่วนใหญ่ในพันธสัญญาเดิม เช่น
 - 1 ซมอ.7:12 แล้วซามูเอลก็เอาศิลาก้อนหนึ่งตั้งไว้ระหว่างเมืองมิสปาห์และเมืองเชน เรียกชื่อศิลานั้นว่า เอเบเนเอเซอร์ {แปลว่า ศิลาแห่งความอุปถัมภ์} เพราะท่านกล่าวว่า "พระเจ้าทรงช่วยพวกเราจนบัดนี้"
 - สดด.121:1-2 ข้าพเจ้าเงยหน้าดูภูเขา ความอุปถัมภ์ของข้าพเจ้ามาจากไหน ความอุปถัมภ์ของข้าพเจ้ามาจากพระเจ้า ผู้ทรงสร้างฟ้าสวรรค์และแผ่นดินโลก

ด้วยเหตุนี้คำๆ นี้จึงไม่นัยที่สื่อว่าผู้หญิงคือผู้ที่อยู่ใต้อาณัติหรือมีฐานะที่ต่ำกว่า
3. พระคริสตธรรมคัมภีร์สอนว่าการปันผู้หญิงจากผู้ชายนั้นแสดงให้เห็นว่าโดยพื้นฐานแล้วพวกเขาเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน และมีความเท่าเทียมกันในความเป็นมนุษย์ (ปฐมก.2:21-23 แล้วพระเจ้าจึงทรงกระทำให้ชายนั้นหลับสนิท ขณะที่เขาหลับสนิทอยู่ พระองค์ทรงชักกระดูกซี่โครงอันหนึ่งของเขามา แล้วทำให้นือติดกันเข้าแทนกระดูกอย่างเดิม ส่วนกระดูกซี่โครงที่พระเจ้าได้ทรงชักออกจากชายนั้น พระองค์ทรงสร้างให้เป็นหญิง แล้วทรงนำมาให้ชายนั้น ชายจึงว่า "นี่แหละกระดูกจากกระดูกของเรา เนื่องจากเนื้อของเรา จะต้องเรียกว่าหญิง {ตรงนี้ฮีบรูเล่นคำ} ถ้าจะให้คงรูปจะแปลเป็นอย่างนี้ก็ได้" จะต้องเรียกว่า ชายา เพราะชายานี้ออกมาจากชาย" เพราะหญิงนี้ออกมาจากชาย") และคำว่า “เหมาะสม” (เคเนกโด) ในปฐมกาล 2:18,20 พระเจ้าตรัสว่า "ไม่

ควรที่ชายผู้นี้จะอยู่คนเดียวเราจะสร้างคู่อุปถัมภ์ที่สมกับเขาขึ้น" ชายนั้นจึงตั้งชื่อบรรดาสัตว์ใช้งานและนกในอากาศ และบรรดาสัตว์ป่า แต่ชายนั้นยังหาคู่อุปถัมภ์ที่สมกับตนไม่นั้น ยังแปลว่าเท่าเทียมและเพียงพอด้วย

4. พระคริสตธรรมคัมภีร์สอนว่าชายและหญิงมีส่วนด้วยกันทั้งคู่ในการเสื่อมลงจากพระสิริของพระเจ้า อาดัมไม่ได้ทำผิดน้อยไปกว่าเอวา
 - ปฐก. 3:6 เมื่อหญิงนั้นเห็นว่า ต้นไม้นั้นน่ากิน และน่าดูด้วย ทั้งเป็นต้นไม้ที่มุ่งหมายจะให้เกิดปัญญา จึงเก็บผลไม้นั้นมากิน แล้วส่งให้สามีกินด้วย เขาก็กิน
 - รม. 5:12-14 เหตุฉะนั้น เช่นเดียวกับที่บาปได้เข้ามาในโลกเพราะคนๆ เดียว และความตายก็เกิดมาเพราะบาปนั้น และความตายก็ได้แผ่ไปถึงมวลมนุษยทุกคน เพราะมนุษย์ทุกคนทำบาป ความจริงบาปได้มีอยู่ในโลกแล้วก่อนมีธรรมบัญญัติ แต่ที่ใดไม่มีธรรมบัญญัติก็ไม่ถือว่ามิบาป อย่างไรก็ตาม ความตายก็ได้ครอบงำตลอดมาตั้งแต่อาดัมจนถึงโมเสส แม้คนที่มิได้ทำบาปอย่างเดียวกับการละเมิดของอาดัม ผู้ซึ่งเป็นแบบของผู้ที่จะเสด็จมาภายหลัง"
 - 1 คร. 15:21-22 เพราะว่าความตายได้อุบัติขึ้น เพราะมนุษย์คนหนึ่งเป็นเหตุฉนั้นใด การเป็นขึ้นมาจากความตายก็ได้อุบัติขึ้น เพราะมนุษย์ผู้หนึ่งเป็นเหตุฉนั้นนั้น เพราะว่าคนทั้งปวงต้องตายเกี่ยวเนื่องกับอาดัม ฉนั้นใด คนทั้งปวงก็จะกลับได้ชีวิตเกี่ยวเนื่องกับพระคริสต์ฉนั้นนั้น)
5. พระคริสตธรรมคัมภีร์สอนว่าการที่อาดัมมีอำนาจเหนือเอวานั้นไม่ใช่แบบแผนแต่ดั้งเดิมในการทรงสร้าง แต่เป็นผลสืบเนื่องมาจากการเสื่อมลงจากพระสิริของพระเจ้า พระวจนะในปฐมกาล 3:16 พระองค์ตรัสแก่หญิงนั้นว่า "เราจะเพิ่มความทุกข์ลำบากขึ้นมากมาย ในเมื่อเจ้ามีครรภ์และคลอดบุตร ถึงกระนั้นเจ้ายังปรารถนาสามี และเขาจะปกครองตัวเจ้า" เป็นคำทำนายถึงผลกระทบของการเสื่อมจากพระสิริมากกว่าจะเป็นหลักการที่พระเจ้ากำหนดไว้

2.2 พันธสัญญาใหม่

พระเยซูคริสต์ : กิตติคุณ (เน้นมากในกิตติคุณลูกาและยอห์น)

ก. การไถ่

1. พระคริสตธรรมคัมภีร์สอนว่าพระเยซูคริสต์มาเพื่อไถ่ทั้งผู้หญิงและผู้ชาย โดยความเชื่อในพระคริสต์เราทุกคนจึงกลายเป็นลูกของพระเจ้า เป็นหนึ่งเดียวกันในพระคริสต์ และเป็นผู้รับมรดกพระพรแห่งความรอดโดยไม่เกี่ยวข้องกับความแตกต่างทางเชื้อชาติสังคม หรือเพศ

- ยน 1:12-13 แต่ส่วนบรรดาผู้ที่ต้อนรับพระองค์ผู้ที่เชื่อในพระนามของพระองค์ พระองค์ก็ทรงประทานสิทธิให้เป็นบุตรของพระเจ้า ซึ่งในฐานะนั้นเป็นผู้ที่มีได้เกิดจากเลือดเนื้อ หรือกาม หรือความประสงค์ของมนุษย์ แต่เกิดจากพระเจ้า;
- รม 8:14-17 เพราะว่าพระวิญญาณของพระเจ้าทรงนำผู้ใด ผู้นั้นก็เป็นบุตรของพระเจ้า เหตุว่าท่านไม่ได้รับน้ำใจทาสซึ่งทำให้ตกในความกลัวอีก แต่ท่านได้รับพระวิญญาณผู้ทรงให้เป็นบุตรของพระเจ้า ให้เราทั้งหลายร้องเรียกพระเจ้าว่า "อับบา" คือพระบิดา พระวิญญาณนั้นเป็นพยานร่วมกับวิญญาณจิตของเราทั้งหลายว่า เราทั้งหลายเป็นบุตรของพระเจ้า และถ้าเราทั้งหลายเป็นบุตรแล้ว เราก็เป็นทายาท คือเป็นทายาทของพระเจ้า และเป็นทายาทพร้อมกับพระคริสต์ เมื่อเราทั้งหลายทนทุกข์ทรมานด้วยกันกับพระองค์นั้น ก็เพื่อเราทั้งหลายจะได้ศักดิ์ศรีด้วยกันกับพระองค์ด้วย;
- 2 คร 5:17 เหตุฉะนั้นถ้าผู้ใดอยู่ในพระคริสต์ ผู้นั้นก็เป็นคนที่ถูกสร้างใหม่แล้ว สิ่งสารพัดที่เก่าๆก็ล่วงไป นี่แน่ะกลายเป็นสิ่งใหม่ทั้งนั้น;
- กท. 3:26-28 เพราะว่า ท่านทั้งหลายเป็นบุตรของพระเจ้าร่วมในพระเยซูคริสต์โดยความเชื่อ เพราะเหตุว่าคนที่รับบัพติศมาเข้าร่วมในพระคริสต์แล้ว ก็จะสวมชีวิตพระคริสต์ จะไม่เป็นยิวหรือกรีก จะไม่เป็นทาสหรือไท จะไม่เป็นชายหรือหญิง เพราะว่าท่านเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันโดยพระเยซูคริสต์)

ข. ชุมชน

2. พระคริสตธรรมคัมภีร์สอนว่าในวันเพ็นเทคอสต์นั้นพระวิญญาณบริสุทธิ์เสด็จลงมาเหนือผู้ชายและผู้หญิงไม่ต่างกัน ทรงสถิตย์อยู่ภายในผู้หญิงและผู้ชายโดยไม่แบ่งแยก และแจกจ่ายของประทานตามพระราชอำนาจโดยไม่เลือกว่าเป็นเพศใด

- (กจ. 2:1-4 เมื่อวันเทศกาลเพ็นเทคอสต์ {แปลว่า ที่ห้าสิบ เป็นเทศกาลภายหลังวันเริ่มเทศกาลขนมปังไร้เชื้อ50วัน} มาถึง จำพวกศิษย์จึงรวมอยู่ในที่แห่งเดียวกัน ในทันใดนั้นมีเสียงมาจากฟ้าเหมือนเสียงพายุกลั่นก้องทั่วตึกที่เขานั่งอยู่นั้น มีเปลวไฟสถฐานเหมือนลิ้นปรากฏแก่เขากระจายอยู่บนเขาสั้นทุกคน เขาเหล่านั้นก็ประกอบด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ จึงตั้งต้นพูดภาษาอื่นๆ ตามที่พระวิญญาณทรงโปรดให้พูด-
- 1 คร. 12:7 การสำแดงของพระวิญญาณนั้นมีแก่ทุกคนเพื่อประโยชน์ร่วมกัน,
- 1 คร 12:11 สิ่งสารพัดเหล่านี้ พระวิญญาณองค์เดียวกันทรงบันดาลและประทานแก่แต่ละคนตามชอบพระทัยพระองค์
- 1 คร 14:31 เพราะว่าท่านเผยพระวจนะได้ทีละคน เพื่อให้ทุกคนได้รับความรู้ และได้รับความหนุนใจ

3. พระคริสตธรรมคัมภีร์สอนว่าทั้งหญิงและชายได้รับการทรงเรียกให้พัฒนาของประทานฝ่ายพระวิญญาณ และใช้ของประทานเหล่านั้นในฐานะผู้รับผิดชอบภาระแห่งพระคุณของพระเจ้า

- 1 เปโตร 4:10-11 ตามซึ่งทุกคนได้รับของประทานที่ทรงประทานให้แล้ว ก็ให้ใช้ของประทานนั้นเพื่อประโยชน์แก่กันและกัน เป็นผู้รับมอบฉันทะที่ดี ที่แจกและสำแดงพระคุณนานาประการของพระเจ้า ถ้าผู้หนึ่งผู้ใดจะพูด ก็ให้กล่าวเหมือนหนึ่งกล่าวพระภาชิตของพระเจ้า ถ้าคนใดกระทำการ ก็จงให้บริการตามกำลังซึ่งพระเจ้าทรงโปรดประทาน เพื่อว่า

พระเจ้าจะทรงได้เกียรติในการทั้งปวง โดยทางพระเยซูคริสต์ พระสิริและโอศุรรยานุภาพจะมีแต่พระองค์ตลอดไปเป็นนิรันดร์ อาเมน

ทั้งชายและหญิงต่างได้รับของประทานและอำนาจจากพระเจ้าให้รับใช้พระกายของพระคริสต์ ภายใต้สิทธิอำนาจของพระองค์

- กจ. 1:14 พวกเขาเริ่มใจกันเข้มแข็งบนพื้นฐานพร้อมกับพวกผู้หญิง และมารีย์มารดาของพระเยซูและพวกน้องชายของพระองค์ด้วย, 18:26 ท่านได้เข้าไปในธรรมศาลาสั่งสอนโดยใจกล้า แต่เมื่อปรัสสิลลาทักบอาคิวลาได้ฟังท่านแล้ว เขาจึงรับท่านมาสั่งสอนให้รู้ทางของพระเจ้าให้ถูกต้องยิ่งขึ้น
 - กจ 21:9 ฟิโลปีบุตรหญิงพรหมจารีสี่คนซึ่งเป็นผู้ทำนาย
 - รม. 16:1-7 ข้าพเจ้าขอฝากน้องสาวของเราไว้กับท่าน คือเฟบีผู้เป็นมัคนายิกในคริสตจักรที่อยู่ในเมืองเคนทรีรี่ ขอท่านรับนางไว้ในพระนามขององค์พระผู้เป็นเจ้า ตามควรแก่ธรรมเนียม และขอให้ท่านช่วยนางในทุกสิ่งที้งที่ต้องการ เพราะนางได้ช่วยสงเคราะห์คนหลายคนรวมทั้งข้าพเจ้าด้วย ขอฝากความคิดถึงมายังปรัสสิลาและอากิวลา ผู้ร่วมงานกับข้าพเจ้าในพระราชกิจของพระเยซูคริสต์ ซึ่งได้เสี่ยงชีวิตของเขา เพื่อป้องกันชีวิตของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าขอขอบคุณเขาทั้งสอง และมิใช่ข้าพเจ้าคนเดียว แต่คริสตจักรทุกแห่งของพวกต่างชาติก็ขอบคุณเขาด้วย และขอฝากความคิดถึงมายังคริสตจักรที่อยู่ในบ้านเขาดด้วย ขอฝากความคิดถึงมายังเอเปเนทัสที่รักของข้าพเจ้า ผู้เป็นคนแรกที่เข้ามาเชื่อในพระคริสต์ในแคว้นเอเชีย ขอฝากความคิดถึงมายังมารีย์ผู้ได้ตรากตรำทำงานหนักเพื่อท่านทั้งหลาย ขอฝากความคิดถึงมายังอันโดรนิคัสกับยูนิอัส ผู้เป็นญาติของข้าพเจ้า และได้ถูกจำจองร่วมกับข้าพเจ้า เขาเป็นคนมีชื่อเสียงดีในหมู่พวกอัครทูต ทั้งได้อยู่ในพระคริสต์ก่อนข้าพเจ้าด้วย
 - รม 16 :12-15 ขอฝากความคิดถึงมายังตรีเฟนาและตรีโฟสา ผู้ปฏิบัติงานในฝ่ายองค์พระผู้เป็นเจ้า ขอฝากความคิดถึงมายังเปอร์ซีส ที่รักผู้ได้ปฏิบัติงานมากมายในฝ่ายองค์พระผู้เป็นเจ้า ขอฝากความคิดถึงมายังรุฟัส ผู้ที่ทรงเลือกไว้ในฝ่ายองค์พระผู้เป็นเจ้า และมารดาของเขาซึ่งเป็นมารดาข้าพเจ้าด้วย ขอฝากความคิดถึงมายังฟีโลโลกัส ยูเลีย และเนเรอัสกับน้องสาวของเขา และโอลิมปัสกับบรรดาธรรมิกชน ที่อยู่กับคนเหล่านั้น
 - พป. 4:2-3 ข้าพเจ้าขอเตือนนางยูโอเดีย และขอเตือนนางสินทิเค ให้มีจิตใจปรองดองกันในองค์พระผู้เป็นเจ้า ข้าพเจ้าขอรับรองท่านผู้เป็นเพื่อนร่วมแอกแก่ๆของข้าพเจ้าให้ท่านช่วยผู้หญิงเหล่านั้น เพราะว่าเขาได้ทำงานเพื่อข่าวประเสริฐ เคียงข้างกับข้าพเจ้าและเคลเมนต์ รวมทั้งคนอื่นๆที่เป็นเพื่อนร่วมงานของข้าพเจ้า ซึ่งชื่อของเขาเหล่านั้นมีอยู่ในหนังสือชีวิตแล้ว
 - คส. 4:15 ท่านจงแสดงความนับถือพวกพี่น้องที่อยู่เมืองเลาดีเซียแทนข้าพเจ้าด้วย กับนางนุมฟา และคริสตจักรที่อยู่ในเรือนของนางด้วย
- ดูเพิ่มเติม
- มก. 15:40-41 มีพวกผู้หญิงมองดูอยู่แต่ไกล ในพวกผู้หญิงนั้นมีมารีย์ชาวมัคดาลามารีย์มารดาของยากอบน้อย และของโยเสส และนางสะโลเม ผู้หญิงเหล่านั้นได้ติดตามและปรนนิบัติพระองค์ เมื่อพระองค์ยังอยู่ในแคว้นกาลิลี และผู้หญิงอื่นอีกหลายคนที่ได้ขึ้นมายังกรุงเยรูซาเล็มกับพระองค์ ได้อยู่ที่นั่น
 - มก 16:1-7 ครั้นวันสะบาโตล่วงไปแล้ว มารีย์ชาวมัคดาลา มารีย์มารดาของยากอบและนางสะโลเม ซื้อเครื่องหอมมาเพื่อจะไป香油พระศพของพระองค์ 2เวลารุ่งเช้า วันต้นสัปดาห์พอดวงอาทิตย์ขึ้น เขาก็มาถึงอุโมงค์ 3และเขาพูดกันอยู่ว่า "ใครจะช่วยกลิ้งก้อนหินออกจากปากอุโมงค์" 4เมื่อเขามองดูก็เห็นก้อนหินนั้นกลิ้งออกแล้ว เพราะเป็นก้อนหินโตมาก 5 ครั้นเขาเข้าไปในอุโมงค์แล้ว ได้เห็นหนุ่มคนหนึ่งนั่งห่มผ้าขาวสีขาวนั่งอยู่ข้างขวา ผู้หญิงนั้นก็ตกตะลึง 6ฝ่ายคนหนุ่มนั้นบอกเขาว่า "อย่าตกตะลึงเลย พวกเจ้าทั้งหลายมาหาพระเยซูชาวนาซาเร็ธซึ่งต้องตรึงไว้ที่กางเขน พระองค์ทรงเป็นขึ้นมาแล้วหาได้ประทับที่นี่ไม่ จงดูที่ที่เขาได้วางพระศพของพระองค์เถิด 7แต่จงไปบอกพวกสาวกของพระองค์ทั้งเบโตรเถิด ว่า พระองค์เสด็จไปยังแคว้นกาลิลีก่อนเจ้าทั้งหลาย และเจ้าทั้งหลายจะเห็นพระองค์ที่นั่น เหมือนพระองค์ตรัสไว้แก่พวกเจ้าแล้ว"
 - ลก. 8:1-3 ต่อมาพระองค์ก็เสด็จไปตามบ้านตามเมือง ทรงประกาศข่าวประเสริฐเรื่องแผ่นดินของพระเจ้า สาวกสิบสองคนนั้นก็อยู่กับพระองค์ พร้อมกับผู้หญิงบางคนที่มีผีร้ายออกจากนางและที่หายโรคต่างๆ คือมารีย์ที่เรียกว่าชาวมัคดาลา

ที่พระองค์ได้ทรงขับออกจากนางเจ็ดผี และโยอันนาภรรยาของคูซา ต้นเรือนของเฮโรด และสูลัณนาและผู้หญิงอื่นๆ หลายคนที่เคยปรนนิบัติพระองค์และสาวกด้วยปัจจัยของเขา

- ยน. 20:17-18 พระเยซูตรัสกับเธอว่า "อย่าห่วงงวั้นเหี้ยมเราไว้ เพราะเรายังมิได้ขึ้นไปหาพระบิดาของเรา แต่จงไปหาพวกพี่น้องของเราและบอกเขาว่า เราจะขึ้นไปหาพระบิดาของเรา และพระบิดาของท่านทั้งหลาย ไปหาพระเจ้าของเรา และพระเจ้าของท่านทั้งหลาย" 18 มารีย์มักดาลาจึงไปบอกพวกสาวกว่า "ข้าพเจ้าได้เห็นองค์พระผู้เป็นเจ้าแล้ว" และเธอได้บอกเขาทั้งหลายว่า พระองค์ได้ตรัสคำเหล่านั้นกับเธอ

เปรียบเทียบกับตัวอย่างในพันธสัญญาเดิม คือ

- วนล.4:4-14 คราวนั้นผู้เผยพระวจนะหญิงคนหนึ่งชื่อเดโบราห์ ภรรยาของลัปปิดอทเป็นผู้วินิจฉัยคนอิสราเอลสมัยนั้น นางเคยนั่งอยู่ใต้ต้นอินทผลัมเดโบราห์ที่อยู่ระหว่างรามาห์ และเบธเอลในแดนเทือกเขาเอเฟราอิม และคนอิสราเอลก็มาหาทางที่นั่น เพื่อให้ชำระความ นางใช้คนไปเรียกกบาราคบุตรอาบีโนอัม ให้มาจากเคเดชในนัฟทาลีและกล่าวแก่เขาว่า "พระเยโฮวาห์พระเจ้าของอิสราเอลมิได้ทรงบัญชาท่านหรือว่า "ไปสิรวบรวมพลไว้ที่ภูเขาทาโบร์ จงเกณฑ์จากเผ่านัฟทาลี และเผ่าเศบูลุนหนึ่งหมื่นคน และเราจะชักนำลิสราแมห์ทัพของยาบินให้มาพบกับเจ้าที่แม่น้ำคิซอน พร้อมกับกรรบและกองทหารของเขา และเราจะมอบเขาไว้ในมือของเจ้า" บาราคจึงตอบนางว่า "ถ้า मैंนางไปกับข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจะไป ถ้า मैंนางไม่ไปกับข้าพเจ้า ข้าพเจ้าก็ไม่ไป" นางจึงตอบว่า "ฉันจะไปกับท่านแน่ แต่ว่าทางที่ท่านไปนั้นจะไม่นำท่านไปถึงคักดีศรี เพราะว่าพระเจ้าจะขายลิสราไว้ในมือของหญิงคนหนึ่ง" แล้วนางเดโบราห์ก็ลุกขึ้นไปกับบาราคถึงเมืองเคเดช บาราคจึงเรียกเศบูลุนกับนัฟทาลีให้ไปที่เคเดช มีคนหนึ่งหมื่นเดินตามขึ้นไปและนางเดโบราห์ก็ไปด้วย มีชายคนหนึ่งชื่อเฮเบอร์คนเคไนต์ ได้แยกออกจากคนเคไนต์ทั้งหลาย คือจากพงศ์พันธุ์ของโฮบบัน้องภรรยาของโมเสส มาตั้งเต็นท์อยู่ไกลออกไปถึงต้นก่อหลวงในศานันนิม ซึ่งอยู่ใกล้เมืองเคเดช เมื่อมีคนไปแจ้งแก่ลิสราว่า บาราคบุตรอาบีโนอัมขึ้นไปภูเขาทาโบร์แล้ว ลิสราห์ก็เรียกกรรบทั้งหมดของท่านออกมา เป็นรถเหล็กเก้าร้อยคัน รวมกับเหล่าทหารทั้งหมดที่ได้ด้วย ยกไปจากเมืองฮาโรเซทฮาโกยิมไปถึงแม่น้ำคิซอน นางเดโบราห์จึงกล่าวแก่บาราคว่า "ลุกขึ้นเถิด เพราะว่านี่เป็นวันที่พระเจ้าทรงมอบลิสราไว้ในมือของท่าน พระเจ้าเสด็จนำหน้าท่านไปมิใช่หรือ" บาราคจึงลงไปจากภูเขาทาโบร์พร้อมกับทหารหนึ่งหมื่นคนติดตามท่านไป
- วนล. 5:7 ชาวไร่ชาวนาในอิสราเอลก็หยุดยั้ง เขาหยุดยั้งจนดินันเดโบราห์ขึ้นมา จนดินันขึ้นมาเป็นอย่างมารดาอิสราเอล
- 2 พศด. 34:22-28 ฮิลคียาห์และคนเหล่านั้นซึ่งพระราชาทรงใช้ไป จึงไปยังสุลตาทหญิงผู้เผยพระวจนะ ภรรยาของซัลลุมบุตรทกาทบุตรหัสราห์ชาวภูษามาลา (นางอยู่ในเยรูซาเล็มที่แขวงสอง) และพูดกับนางถึงเรื่องนั้น และนางพูดกับเขาว่า "พระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งอิสราเอลตรัสดังนี้ว่า "จงบอกชายผู้ซึ่งใช้พวกเจ้าให้มาหาเราว่า พระเจ้าตรัสดังนี้ว่า ดูเถิด เราจะนำเหตุชั่วร้ายมาเหนือสถานที่นี้ และเหนือชาวเมืองนี้คือคำสาปทั้งสิ้นที่บันทึกไว้ในหนังสือซึ่งได้อ่านถวายพระราชานี้ เพราะว่าเขาทั้งหลายได้ทอดทิ้งเราและได้เผาเครื่องหอมถวายพระอื่น เพื่อเขาจะกระทำให้เราโกรธด้วยการงานทั้งสิ้นแห่งมือของเขา เพราะฉะนั้นความพิโรธของเราจะเทลงเหนือสถานที่นี้และจะดับไม่ได้ แต่พระราชานี้ของผู้ใช้เจ้าให้มาทูลพระเจ้านั้น เจ้าจงทูลท่านดังนี้ว่า พระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งอิสราเอลตรัสดังนี้ว่า เรื่องถ้อยคำซึ่งเจ้าได้ยินนั้น เพราะเจ้ากลับใจแล้วและได้ถ่อมตัวลงต่อพระพักตร์พระเจ้า เมื่อเจ้าได้ยินถ้อยคำที่ปรักปรำสถานที่นี้ และชาวเมืองนี้ เจ้าได้ถ่อมตัวลงต่อเราและเจ้าได้ฉีกเสื้อผ้าของเจ้า และร้องไห้ต่อหน้าเรา พระเจ้าตรัสว่าเราได้ฟังเจ้าด้วย ดูเถิด เราจะรวบเจ้าไปอยู่กับบรรพบุรุษของเจ้า และเขาจะรวบเจ้าไปสู่ที่ฝังศพอย่างศานติ และตาของเจ้าจะไม่เห็นเหตุชั่วร้ายซึ่งเรานำมาเหนือสถานที่นี้และชาวเมืองนี้" และเขาทั้งหลายนำพระวจนะกลับมายังพระราช
- สภษ. 31:30-31 เสน่ห์เป็นของหลอกลวง และความงามก็เปล่าประโยชน์แต่สตรียำเกรงพระเจ้าสมควรได้รับคำสรรเสริญ จงให้เธอรับผลแห่งน้ำมือของเธอ และให้การงานของเธอสรรเสริญเธอที่ประตูเมือง
- มค. 6:4 ด้วยว่าเราได้นำเจ้าขึ้นมาจากแผ่นดินอียิปต์และได้เจ้ามาจากเรือนทาส และเราใช้ให้โมเสส อาโรนและมิเรียมนำหน้าเจ้าไป

4. พระคริสตธรรมคัมภีร์สอนว่าตามระบบในพระคัมภีร์ภาคพันธสัญญาใหม่นั้นผู้หญิงและผู้ชายสามารถเป็นผู้เผยพระวจนะ บุโรหิต และผู้สูงศักดิ์ได้

- กจ.2:17-18 "พระเจ้าตรัสว่าในวาระสุดท้าย เราจะเทฤทธิ์เดชแห่งพระวิญญาณของเราโปรดประทานแก่นุชนัยทั้งปวง บุตรบาปผู้ร้องทันททั้งหลายจะกล่าวคำพยากรณ์ คนหนุ่มของท่านจะเห็นนิมิต และคนแก่จะฝันเห็น ในคราวนั้น เราจะเทฤทธิ์เดชแห่งพระวิญญาณของเราบนทาสทาสีของเรา และคนเหล่านั้นจะกล่าวคำพยากรณ์
- กจ 21:9 ฟิโลปีบุตรหญิงพรหมจารีสี่คนซึ่งเป็นผู้ทำงาน
- 1 คร.11:5 แต่ผู้หญิงที่อธิษฐานหรือเผยพระวจนะ ถ้าไม่มีผ้าคลุมศีรษะก็ทำความอัปยศแก่ศีรษะ เพราะเหมือนกับว่านางได้โกนผมเสียแล้ว
- 1 ปต.2:9-10 แต่ท่านทั้งหลายเป็นชาติที่พระองค์ทรงเลือกไว้แล้ว เป็นพวกบุโรหิตหลวง เป็นประชาชาติบริสุทธิ์ เป็นชนชาติของพระเจ้าโดยเฉพาะ เพื่อให้ท่านทั้งหลายประกาศพระบารมีของพระองค์ ผู้ได้ทรงเรียกท่านทั้งหลายให้ออกมาจากความมืด เข้าไปสู่ความสว่างอันมหัศจรรย์ของพระองค์ เมื่อก่อนท่านทั้งหลายไม่มีชาติ แต่บัดนี้ท่านเป็นชนชาติของพระเจ้าแล้ว เมื่อก่อนท่านทั้งหลายหาได้รับพระกรุณาไม่ แต่บัดนี้ท่านได้รับพระกรุณาแล้ว
- วว.1:6 และทรงตั้งเราไว้ ให้เป็นอาณาจักรและเป็นบุโรหิตของพระเจ้าพระบิดาของพระองค์ พระเกียรติและโอศุขรยศจะมีแก่พระองค์สืบๆไปเป็นนิรันดร์ อาเมน
- วว 5:10 พระองค์ได้ทรงโปรดให้เขาเป็นราชอาณาจักร และเป็นบุโรหิตของพระเจ้าของเรา และพวกเขาจะได้ครอบครองแผ่นดินโลก")

ดังนั้นข้อพระคัมภีร์สองสามข้อที่ดูเหมือนจะจำกัดเสรีภาพแห่งการได้เองเต็มขนาดของผู้หญิง จะต้องไม่ถูกตีความง่ายเกินไปหรือตรงข้ามกับพระวจนะทั้งเล่ม การตีความข้อพระคัมภีร์เหล่านั้นต้องคำนึงถึงความเชื่อมโยงกับคำสอนอื่นๆ ในพระคัมภีร์และบริบททั้งหมดด้วย

- 1 คร. 11:2-16 ข้าพเจ้าขอชมท่านทั้งหลายเพราะท่านได้ระลึกถึงข้าพเจ้าทุกประการ และท่านได้รักษาธรรมเนียมวัตรที่ข้าพเจ้าได้มอบไว้กับท่าน แต่ข้าพเจ้าใคร่ให้ท่านเข้าใจว่า พระคริสต์ทรงเป็นศีรษะของชายทุกคน และชายเป็นศีรษะของหญิง และพระเจ้าทรงเป็นพระเศียรของพระคริสต์ ผู้ชายที่อธิษฐานหรือเผยพระวจนะ โดยมีผ้าคลุมศีรษะอยู่ ก็ทำความอัปยศแก่ศีรษะ แต่ผู้หญิงที่อธิษฐานหรือเผยพระวจนะ ถ้าไม่มีผ้าคลุมศีรษะก็ทำความอัปยศแก่ศีรษะ เพราะเหมือนกับว่านางได้โกนผมเสียแล้ว ถ้าผู้หญิงจะไม่คลุมศีรษะ ก็ควรจะโกนผมเสีย แต่ถ้าการที่ผู้หญิงจะตัดผมหรือโกนผมนั้น เป็นสิ่งที่น่าอับอายจงเอาผ้าคลุมศีรษะเสีย การที่ผู้ชายไม่สมควรจะคลุมศีรษะนั้น ก็เพราะว่าผู้ชายเป็นพระฉายา และพระสิริของพระเจ้า ส่วนผู้หญิงนั้นเป็นศักดิ์ศรีของผู้ชาย (เพราะว่าไม่ได้ทรงสร้างผู้ชายจากผู้หญิงแต่ได้ทรงสร้างผู้หญิง จากผู้ชาย และไม่ได้ทรงสร้างผู้ชายไว้สำหรับผู้หญิง แต่ทรงสร้างผู้หญิงไว้สำหรับผู้ชาย) ด้วยเหตุนี้เอง ผู้หญิงจึงควรจะเอาสัญลักษณ์แห่งอำนาจนี้คลุมศีรษะ เพราะเห็นแก่พวกทูตสวรรค์ (ถึงกระนั้นก็ดีในองค์พระผู้เป็นเจ้า ผู้ชายก็ต้องพึ่งผู้หญิง และผู้หญิงก็ต้องพึ่งผู้ชาย เพราะว่าผู้หญิงนั้นทรงสร้างมาจากผู้ชายฉันใด ต่อมาผู้ชายก็เกิดมาจากผู้หญิงฉันนั้น แต่สิ่งสารพัดก็มีมาจากพระเจ้า) ท่านทั้งหลายจงตัดสินใจเถิดว่า เป็นการสมควรหรือไม่ที่ผู้หญิงจะไม่คลุมศีรษะเมื่ออธิษฐานต่อพระเจ้า ธรรมชาติไม่ได้สอนท่านหรือว่า ถ้าผู้ชายไว้ผมยาวก็เป็นที่น่าอาย แต่ถ้าผู้หญิงไว้ผมยาวก็เป็นสง่า เพราะว่าผมเป็นสิ่งที่ประทานให้แก่เขาเพื่อคลุมศีรษะ แต่ถ้าผู้ใดจะโต้แย้ง เราและคริสตจักรของพระเจ้าไม่รับธรรมเนียมอย่างที่ได้แย้งนั้น
- 1 คร 14:33-36 เพราะว่าพระเจ้าไม่ใช่พระเจ้าแห่งการวุ่นวาย แต่ทรงเป็นพระเจ้าแห่งสันติสุข ตามที่ปฏิบัติกันอยู่ในคริสตจักรแห่งธรรมิกชนนั้น จงให้พวกผู้หญิงนั่งเสียในที่ประชุม เพราะเขาไม่ได้รับอนุญาตให้พูด แต่ให้เขาอยู่ได้บังคับบัญชา เหมือนที่ธรรมเนียมบัญญัติสั่งไว้ นั้น ถ้าเขาอยาการู้สิ่งใด ก็ให้เขาถามสามีที่บ้าน เพราะว่าการที่ผู้หญิงจะพูดในที่ประชุมนั้นก็เป็นที่น่าอาย พระวจนะของพระเจ้าเกิดมาจากพวกท่านหรือ ได้ประทานมาถึงท่านแต่พวกเดียวหรือ
- 1ทธ. 2:9-15 ฝ่ายพวกผู้หญิงก็เหมือนกัน ให้แต่งตัวสุภาพเรียบร้อย ไม่ใช่ถักผมหรือประดับกายด้วยเครื่องทองและไข่มุกหรือเสื้อผ้าราคาแพง แต่ให้ประดับด้วยการกระทำความดี ซึ่งสมกับหญิงที่ประกาศตัวว่าถือพระเจ้า ให้ผู้หญิงเรียนอย่างเจียมๆและด้วยใจนอบน้อม ข้าพเจ้าไม่ยอมให้ผู้หญิงสั่งสอนหรือใช้อำนาจเหนือผู้ชาย แต่ให้เขานิ่งๆอยู่ ด้วยว่าพระเจ้าทรงเนรมิตสร้างอาดัมขึ้นก่อน แล้วจึงถึงเอวา และอาดัมไม่ได้ถูกหลอกลวง แต่ผู้หญิงนั้นได้ถูกหลอกลวงจึงได้กระทำความบาป แต่ถึงกระนั้นผู้หญิงก็จะรอดได้ด้วยการมีบุตร ถ้ายังดำรงอยู่ในความเชื่อ ในความรักและในความบริสุทธิ์ด้วยความสงบเสถียร)

5. พระคริสตธรรมคัมภีร์ให้คำนิยามหน้าที่ผู้นำว่า เป็นผู้เสริมสร้างผู้อื่นให้รับใช้มากกว่าใช้อำนาจเหนือพวกเขา

- มธ. 20:25-27 พระเยซูทรงเรียกเขาทั้งหลายมาตรัสว่า "ท่านทั้งหลายรู้ถือว่าผู้ครองของคนต่างชาติ ย่อมเป็นเจ้าเหนือเขา และผู้ใหญ่อันหนึ่งก็ใช้อำนาจบังคับ 26 แต่ในพวกท่านหาเป็นอย่างนั้นไม่ ถ้าผู้ใดใคร่จะได้เป็นใหญ่ในพวกท่าน ผู้นั้นจะต้องเป็นผู้ปรนนิบัติท่านทั้งหลาย 27 ถ้าผู้ใดใคร่จะได้เป็นเอกเป็นต้น ผู้นั้นจะต้องเป็นทาสสมครของพวกท่าน 28 อย่างที่บุตรมนุษย์มีได้มาเพื่อรับการปรนนิบัติ แต่ท่านมาเพื่อจะปรนนิบัติเขา และประทานชีวิตของท่านให้เป็นค่าไถ่คนเป็นอันมาก"
- มธ 23:8 ท่านทั้งหลายอย่าให้ใครเรียกท่านว่า "ท่านอาจารย์" ด้วยท่านมีพระอาจารย์แต่ผู้เดียว และท่านทั้งหลายเป็นพี่น้องกันทั้งหมด
- มก. 10:42-45 พระเยซูจึงทรงเรียกเขาทั้งหลายมาตรัสว่า "ท่านทั้งหลายรู้ถือว่า ผู้ที่นับว่าเป็นผู้ครองของคนต่างชาติ ย่อมเป็นเจ้าเหนือเขา และผู้ใหญ่อันหนึ่งก็ใช้อำนาจบังคับ แต่ในพวกท่านหาเป็นอย่างนั้นไม่ ถ้าผู้ใดใคร่จะได้เป็นใหญ่ในพวกท่าน ผู้นั้นจะต้องเป็นผู้ปรนนิบัติท่านทั้งหลาย และถ้าผู้ใดใคร่จะเป็นเอกเป็นต้น ผู้นั้นจะต้องเป็นทาสสมครของคนทั้งปวง เพราะว่าบุตรมนุษย์มีได้มาเพื่อรับการปรนนิบัติ แต่ท่านมาเพื่อจะปรนนิบัติเขา และประทานชีวิตของท่านให้เป็นค่าไถ่คนเป็นอันมาก"
- ยน. 13:13-17 ท่านทั้งหลายเรียกเร่ว่าพระอาจารย์และองค์พระผู้เป็นเจ้า ท่านเรียกถูกแล้ว เพราะเราเป็นเช่นนั้น ฉะนั้นถ้าเรารู้ว่าเป็นองค์พระผู้เป็นเจ้า และพระอาจารย์ของท่านได้ล้างเท้าของพวกท่าน พวกท่านก็ควรล้างเท้าของกันและกันด้วย เพราะว่าเราได้วางแบบแก่ท่านแล้ว เพื่อให้ท่านทำเหมือนดังที่เราได้กระทำแก่ท่านด้วย เราบอกความจริงแก่ท่านว่า บ่าวจะเป็นใหญ่กว่านายก็ไม่ได้ และทาสจะเป็นใหญ่กว่าผู้ที่ใช้เขาไปก็หาไม่ได้ เมื่อท่านรู้อย่างนี้แล้วและท่านประพฤติตาม ท่านก็เป็นสุข
- กท.5:13 ดูก่อนพี่น้องทั้งหลาย ที่ทรงเรียกท่านก็เพื่อให้มีเสรีภาพ อย่าเอาเสรีภาพของท่านเป็นช่องทางที่จะปล่อยตัวไปตามเนื้อหนัง แต่จงรับใช้กันและกันด้วยความรักเถิด
- 1 ปต. 5:2-3 จงเลี้ยงฝูงแกะของพระเจ้าที่อยู่ในความดูแลของท่าน {สำเนาต้นฉบับบางฉบับเพิ่มคำว่า เอาใจใส่ดูแล} ไม่ใช่ด้วยความผินใจแต่ด้วยความเต็มใจ {สำเนาต้นฉบับบางฉบับเพิ่มคำว่า ตามน้ำพระทัยของพระเจ้า} ไม่ใช่ด้วยการเห็นแก่ทรัพย์สินสิ่งของที่ได้มาโดยทุจริต แต่ด้วยใจเลื่อมใส และไม่ใช่ว่าเหมือนเป็นเจ้านายที่ข่มขี่ผู้ที่อยู่ใต้อำนาจ แต่เป็นแบบอย่างแก่ฝูงแกะนั้น

ค. ครอบครัว

6. พระคริสตธรรมคัมภีร์สอนว่า

สามี และภรรยาเป็นผู้รับมรดกพระคุณแห่งชีวิตร่วมกัน และพวกเขาถูกผูกพันไว้ในความสัมพันธ์แห่งการยอมจำนนและรับผิดชอบต่อกันและกัน

- 1 คร.7:3-5 สามีพึงประพฤติต่อภรรยาตามควร และภรรยาก็พึงประพฤติต่อสามีตามควรเช่นเดียวกัน ภรรยาไม่มีอำนาจเหนือร่างกายของตน แต่สามีมีอำนาจเหนือร่างกายของภรรยา ทำนองเดียวกันสามีไม่มีอำนาจเหนือร่างกายของตน แต่ภรรยามีอำนาจเหนือร่างกายของสามี อย่าปฏิเสธการอยู่ร่วมกันเว้นแต่ได้ตกลงกันเป็นการชั่วคราว เพื่ออุทิศตัวในการอธิษฐาน แล้วจึงค่อยมาอยู่ร่วมกันอีก เพื่อมิให้ซาตานชักจูงให้ทำผิดเพราะตัวอดไม่ได้
- อฟ.5:21 จงยอมฟังกันและกันด้วยความเคารพในพระคริสต์;
- 1 ปต.3:1-7 ฝ่ายท่านทั้งหลายที่เป็นภรรยาก็เช่นกัน จงเชื่อฟังสามีของท่านเพื่อว่าแม้สามีบางคนจะไม่เชื่อฟังพระวจนะของพระเจ้า แต่ความประพฤติของภรรยาที่อาจจะจูงใจเขาได้ โดยไม่ต้องพูดเลยสักคำเดียว คือเมื่อเขาได้เห็นการประพฤติที่นอบน้อมและดีงามของท่านทั้งหลาย ผู้เป็นภรรยา การประดับกายของท่านนั้น อย่าให้เป็นการประดับภายนอก ด้วยการถักผม ประดับด้วยเครื่องทองคำและนุ่งห่มเสื้อผ้าสวยงาม แต่จงให้เป็นการประดับภายในจิตใจ แต่งด้วยเครื่องประดับซึ่งไม่รู้เสื่อมสลาย คือด้วยจิตใจที่สงบและสุภาพ ซึ่งเป็นสิ่งที่ประเสริฐยิ่งในสายพระเนตรพระเจ้า บรรดาสตรีผู้ทรงคิดในครั้งโบราณนั้น ผู้ซึ่งเชื่อในพระเจ้า ก็ได้ประดับกายเช่นนั้นและเชื่อฟังสามีของตน เช่นนางซาร่าห์ เชื่อฟังอับราฮัมและเรียกท่านว่านาย ถ้าท่านทั้งหลายประพฤติดี และไม่มีความหวาดกลัวสิ่งใด ท่านก็เป็นบุตรหลานของ

นาง ท่านทั้งหลายที่เป็นสามีก็เช่นกัน จงอยู่กับภรรยาด้วยความเข้าใจในเธอ จงให้เกียรติแก่ภรรยา เพราะเป็นเพศที่อ่อนแอกว่า และเพราะท่านทั้งสองได้รับชีวิตอันเป็นพระคุณเป็นมรดก เพื่อว่าคำอธิษฐานของท่านจะไม่มีอุปสรรคขัดขวาง

- ปฐก. 21:12 แต่พระเจ้าตรัสกับอับราฮัมว่า "อย่ากลัวใจเพราะเรื่องเด็กนั้น และทาสหญิงของเจ้า ชารห์ซอบะไรก็จงยอมตามที่นางขอเถิด เพราะชื่อของเจ้าจะสืบต่อไปทางเชื้อสายอิสอัค)

หน้าที่ของสามีในฐานะ “ศีรษะ” (เคเฟล) ต้องถูกเข้าใจว่าเป็นการเสียสละตนเองที่จะรักและรับใช้ภายใต้สัมพันธภาพแห่งการยอมจำนนต่อกันและกัน

- อพ.5:21-33 จงยอมฟังกันและกันด้วยความเคารพในพระคริสต์ ฝ่ายภรรยา จงยอมฟังสามีของตน เหมือนยอมฟังองค์พระผู้เป็นเจ้า เพราะว่าสามีเป็นศีรษะของภรรยา เหมือนพระคริสต์ทรงเป็นศีรษะของคริสตจักร ซึ่งเป็นพระกายของพระองค์ และพระองค์ทรงเป็นพระผู้ช่วยให้รอดของคริสตจักร คริสตจักรยอมฟังพระคริสต์ฉันใด ภรรยาก็ควรยอมฟังสามีทุกประการฉันนั้น ฝ่ายสามีก็จงรักภรรยาของตน เหมือนอย่างที่เราคริสตจักรรักคริสตจักร และทรงประทานพระองค์เองเพื่อคริสตจักร เพื่อจะได้ทรงทำให้คริสตจักรบริสุทธิ์ โดยการทรงชำระด้วยน้ำและพระวจนะ เพื่อพระองค์จะได้มีคริสตจักรที่มีสง่าราศี ไม่มีตำหนิหรือรอย หรือมลทินใดๆเลย แต่บริสุทธิ์ปราศจากตำหนิ เช่นนั้นแหละ สามีจึงควรจะรักภรรยาของตนเหมือนกับรักกายของตนเอง ผู้ที่รักภรรยาของตนก็รักตนเอง เพราะว่าไม่มีผู้ใดเกลียดชังเนื้อหนังของตนเอง มีแต่เลี้ยงดูและทะนุถนอม เหมือนพระคริสต์ทรงกระทำแก่คริสตจักร เพราะว่าเราเป็นอวัยวะแห่งพระกายของพระองค์ เพราะเหตุนี้ผู้ชายจึงจะละบิดามารดาของตน ไปผูกพันอยู่กับภรรยา และเขาทั้งสองจะเป็นเนื้ออันเดียวกัน ความจริงที่ฝังอยู่ในข้อนี้สำคัญ ส่วนข้าพเจ้า ข้าพเจ้าเข้าใจว่าหมายถึงพระคริสต์และคริสตจักร ถึงอย่างไรก็ดี ท่านทุกคนจงต่างก็รักภรรยาของตนเหมือนรักตนเอง และภรรยาก็จงยำเกรงสามีของตน
- คส.3:19 ฝ่ายสามีก็จงรักภรรยาของตน และอย่ามีใจขมขื่นต่อนาง;
- 1 ปต.3:7 ท่านทั้งหลายที่เป็นสามีก็เช่นกัน จงอยู่กับภรรยาด้วยความเข้าใจในเธอ จงให้เกียรติแก่ภรรยา เพราะเป็นเพศที่อ่อนแอกว่า และเพราะท่านทั้งสองได้รับชีวิตอันเป็นพระคุณเป็นมรดก เพื่อว่าคำอธิษฐานของท่านจะไม่มีอุปสรรคขัดขวาง

6. พระคริสตธรรมคัมภีร์สอนว่า

ทั้งแม่และพ่อต้องเป็นผู้นำในการฟูมฟักอบรม บ่มนิสัยและสอนลูก

- อพย. 20:12 จงให้เกียรติแก่บิดามารดาของเจ้า เพื่ออายุของเจ้าจะได้ยืนนานบนแผ่นดิน ซึ่งพระเจ้าของเจ้าประทานให้แก่เจ้า;
- ลนต. 19:3 เจ้าทุกคนต้องเคารพมารดาและบิดาของตนและเจ้าต้องรักษาบรรดาสะบาโตของเรา เราคือพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเจ้า;
- ฉธบ. 6:6-9 และจงให้ถ้อยคำที่ข้าพเจ้าบัญชาพวกท่านในวันนี้อยู่ในใจของท่าน และพวกท่านจงอุตส่าห์สอนถ้อยคำเหล่านั้นแก่บุตรหลานของท่าน เมื่อท่านนั่งอยู่ในเรือน เดินอยู่ตามทาง และนอนลงหรือลุกขึ้น จงพูดถึงถ้อยคำนั้น จงเอาถ้อยคำเหล่านั้นพันไว้ที่มือของท่านเป็นหมายสำคัญ และจงจารึกไว้ที่หว่างคิ้วของท่าน และเขียนไว้ที่เสาประตูเรือน และที่ประตูของท่าน
- ฉธบ 21:18-21 "ถ้าชายคนใดมีบุตรที่ดื้อและไม่อยู่ในโอวาท ไม่เชื่อฟังเสียงของบิดาของตนหรือเสียงของมารดาของตน แม้ว่าบิดามารดาจะได้ตีสอน เขาก็ไม่ยอมฟัง ให้บิดามารดาจับตัวเขาให้ออกมาหาพวกผู้ใหญ่ของเมืองนั้น ณ ประตูเมืองที่เขาอาศัยอยู่ และเขาจะพูดกับพวกผู้ใหญ่ของเมืองนั้นว่า "บุตรชายของเราคนนี้เป็นคนดื้อดั่งและไม่อยู่ในโอวาท ไม่เชื่อฟังเสียงเราเป็นคนตะกละและขี้เมา" แล้วผู้ชายในเมืองนั้นจะเอาหินขว้างเขาให้ตาย ดังนั้นท่านจะได้กำจัดความชั่วเสียจากท่ามกลางท่าน คนอิสราเอลทั้งปวงจะได้ยินและยำเกรง
- ฉลต 27:16 'ผู้ใดหมิ่นประมาทบิดาของตนหรือมารดาของตน ให้ผู้นั้นรับคำสาปแช่ง' ให้ประชาชนทั้งปวงกล่าวพร้อมกันว่า 'อาเมน';

- สภษ. 1:8 บุตรชายของเราเอ๋ย จงฟังคำเตือนของพ่อเจ้า และอย่าทิ้งคำสั่งสอนของแม่เจ้า
- สภษ 6:20 บุตรของเราเอ๋ย จงรักษาบัญญัติของพ่อเจ้า และอย่าละทิ้งคำสั่งสอนของแม่เจ้า
- อฟ. 6:1-4 ฝ่ายบุตรจงบนอบเชื่อฟังบิดามารดาของตนในองค์พระผู้เป็นเจ้า เพราะกระทำอย่างนั้นเป็นการถูก จงให้เกียรติแก่บิดามารดาของเจ้า นี่เป็นพระบัญญัติข้อแรกที่มีพระสัญญาไว้ด้วย เพื่อเจ้าจะไปมาดีและมีอายุยืนนานที่แผ่นดินโลก ฝ่ายท่านผู้เป็นบิดา อย่ายั่วบุตรของตนให้เกิดโทสะ แต่จงอบรมบุตรด้วยการสั่งสอน และการเตือนสติตามหลักขององค์พระผู้เป็นเจ้า
- คส. 3:20 ฝ่ายบุตรทั้งหลายจงเชื่อฟังบิดามารดาของตนทุกอย่าง เพราะการนี้เป็นที่ชอบพระทัยขององค์พระผู้เป็นเจ้า
- 2 ทธ. 1:5 ข้าพเจ้าระลึกถึงความเชื่ออย่างจริงใจของท่าน อันเป็นความเชื่อซึ่งเมื่อก่อนได้มีอยู่ในโลอิสยาห์ของท่าน และในยูนิส มารดาของท่านและบัดนี้ข้าพเจ้าเชื่อว่ามิอยู่ในท่าน
- ลก. 2:51 แล้วพระกุมารก็ลงไปกับเขา ไปยังเมืองนาซาเร็ธ อยู่ใต้ความปกครองของเขา มารดาก็เก็บเรื่องราวทั้งหมดนั้นไว้ในใจ)

3. การนำไปใช้ ในคริสตจักร ครอบครัว และชุมชน

3.1. คริสตจักร

1. ในคริสตจักร ของประทานฝ่ายพระวิญญาณของผู้หญิงและผู้ชายจะต้องได้รับการยอมรับ พัฒนา และใช้ในพันธกิจการรับใช้และการสอนในทุกระดับที่พวกเขามีส่วนร่วม เช่น ในฐานะผู้นำกลุ่มย่อย พี่เลี้ยง ผู้ประสานงาน ฝ่ายธุรการ ปฏิคม ผู้เชิญชนมบั้งและน้ำองุ่น คณะกรรมการ ตลอดจนในงานอภิบาล การสอน การเทศนา และการนมัสการ การทำเช่นนั้น จะทำให้คริสตจักรได้ถวายเกียรติแด่พระเจ้าผู้เป็นแหล่งของพระทานฝ่ายพระวิญญาณ และปฏิบัติตามพระบัญชาของพระองค์เรื่องฉันทภาวะได้สำเร็จ และไม่ทำให้อาณาจักรของพระเจ้าขาดประโยชน์อย่างน่าตกใจ ซึ่งจะเกิดขึ้นแน่ หากสมาชิกครึ่งหนึ่งถูกกีดกันไม่ให้รับตำแหน่งต่างๆ ที่เป็นความรับผิดชอบ

2. ในคริสตจักร คนในคริสตจักรต้องยอมรับทั้งผู้หญิงและผู้ชายที่กำลังทำพันธกิจบริการและเป็นผู้นำ การทำเช่นนั้นจะทำให้คริสตจักรเป็นต้นแบบของความสามัคคีและความกลมเกลียวซึ่งควรเป็นเอกลักษณ์ของชุมชนผู้เชื่อ ในโลกที่แตกแยกเพราะการเลือกปฏิบัติและการกีดกัน คริสตจักรจะแยกตัวออกจากกลไกทางโลกและนอกรีตที่ออกแบบมาเพื่อทำให้ผู้หญิงรู้สึกต่ำต้อยที่เกิดมาเป็นผู้หญิง สิ่งนี้จะช่วยป้องกันผู้หญิงไม่ให้ออกจากคริสตจักรหรือปฏิเสธความเชื่อของคริสเตียน

3.2. ครอบครัว

3. ในครอบครัวคริสเตียน สามียะภรรยาต้องยอมจำนนต่อกันและกันเพื่อให้ความชอบ ความต้องการ และความมุ่งมั่นมาดปรารถนาของแต่ละฝ่ายได้รับการเติมเต็ม แต่ละคนต้องไม่พยายามครอบงำอีกฝ่าย แต่ทั้งคู่จะต้องเป็นดังผู้รับใช้ของอีกฝ่ายด้วยความถ่อมใจและมองว่าอีกคนดีกว่าตน ในกรณีที่เกิดทางตันด้านการตัดสินใจ พวกเขาควรหาทางออกด้วยวิธีการตามพระคัมภีร์เพื่อแก้ไขความขัดแย้งมากกว่าที่ฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดจะเอาการตัดสินใจของตนเป็นที่ตั้ง เมื่อทำเช่นนั้น สามียะภรรยาก็จะสามารถช่วยให้ครอบครัวของพวกเขาเย็นหยัดต่อด้านการใช้อำนาจและสิทธิอำนาจอย่างไม่เหมาะสม ของคู่สมรสได้ และเป็นการปกป้องครอบครัวจากการล่วงละเมิดต่อภรรยาและลูกที่หลายครั้งก็เกิดขึ้นได้อย่างน่าเศร้าเพราะการตีความว่า สามียู่ในลำดับชั้น “ผู้นำ”

4. ในครอบครัวคริสเตียน สามียะภรรยาต้องเรียนรู้ที่จะแบ่งความรับผิดชอบในการเป็นผู้นำตามของประทาน ความถนัด และความพร้อม โดยคำนึงถึงผลกระทบของการตัดสินใจที่อาจเกิดขึ้นกับคู่ของตนให้มากที่สุด การทำเช่นนั้น จะทำให้สามียะภรรยาเรียนรู้ที่จะเคารพความสามารถและการเติมเต็มซึ่งกันและกัน ซึ่งจะช่วยป้องกันไม่ให้ฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดต้องเป็นผู้แพ้ตลอดกาล และมักถูกกดดันให้ปรับตัวในแบบที่สอพลอและหลอกลวงเพื่อรักษาคุณค่าของตัวเองไว้ การสถาปนาการแต่งงานไว้บนพื้นฐานของความเป็นคู่อุปถัมภ์ จะทำให้สามียะภรรยาสามารถปกป้องครอบครัวไม่ให้ตกอยู่ในกระแสของชีวิตสมรสที่ปราศจากชีวิตหรือแตกแยก อันเป็นผลมาจากความไม่เท่าเทียมของคู่สมรส

5. ในครอบครัวคริสเตียน สามียะภรรยาที่ร่วมใช้ชีวิตที่แสดงให้เห็นเสรีภาพที่พวกเขาค้นพบในพระคริสต์จะใช้ชีวิตโดยปราศจากความรู้สึกผิดหรือ ฟังความหน้าซื่อใจคด พวกเขามีเสรีภาพที่จะพ้นจาก “การยึดติดประเพณี” ที่ขัดแย้งกับพระคัมภีร์และสามารถชื่นชมยินดีในความรับผิดชอบต่อกันและกันในพระ

คริสต์ในการทำเช่นนั้น พวกเขาก็สำแดงให้เห็นการเชื่อฟังพระวาระของพระเจ้าอย่างเปิดเผย และเป็นต้นแบบและแบบอย่างให้กับสามภรรยาคนอื่นๆในเรื่องเสรีภาพในพระคริสต์ พวกเขาจะสามารถยืนหยัดต่อต้านแบบแผนของการครอบงำและความไม่เท่าเทียม ที่บางครั้งก็เกิดขึ้นในคริสตจักรและครอบครัวด้วย

เราเชื่อว่าคำสอนเรื่องความเท่าเทียมในพระคัมภีร์ที่เอกสารฉบับนี้สะท้อนให้เห็นนั้นเที่ยงตรงตามพระวาระอย่างแท้จริง เรายืนหยัดร่วมกันด้วยความเชื่อมั่นว่าพระคริสตธรรมคัมภีร์ทั้งเล่ม เป็นพระวาระแห่งเสรีภาพที่ให้หนทางที่มีประสิทธิภาพที่สุดเพื่อให้ผู้หญิงและผู้ชายได้ใช้ของประทานที่พระวิญญาณบริสุทธิ์ประทานให้เพื่อรับใช้พระเจ้า

อัครทูตเปาโล กาลาเทีย 3 ที่มีใจความสำคัญอยู่ที่เรื่องบทบาทหญิงชายหรือความเท่าเทียมกันของบรรดาผู้ที่เชื่อในพระเยซูคริสต์ ถ้าเราศึกษาพระคัมภีร์ตอนนี้แบบผิวเผินก็จะทำให้เข้าใจได้ว่าเป็นเรื่องธรรมเนียมปฏิบัติและความเชื่อ แต่ถ้ามองลึกๆ อ่านซ้ำๆ แล้วคิดไปด้วยก็จะพบว่าในย่อหน้าสุดท้ายของบทที่สามพระธรรมกาลาเทียได้รวบรวมเอาหัวใจสำคัญของบทไว้ตรงนี้ นั่นก็คือเรื่องความเท่าเทียมกัน “จะไม่ใช่ยิวหรือกรีก จะไม่ใช่ทาสหรือไท จะไม่ใช่ชายหรือหญิง เพราะว่าท่านเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันโดยพระเยซูคริสต์” (กท 3:28)

กาลาเทีย บทที่ 3 นี้สรุปใจความสำคัญได้ก็คือว่าท่ามกลางบรรดาผู้ที่เชื่อในพระเยซูคริสต์ ท่ามกลางผู้ที่หันหลังให้กับธรรมเนียมปฏิบัติแล้วพึ่งในพระคุณของพระเจ้าผ่านทางความเชื่อที่มีในพระเยซูคริสต์ คนเหล่านี้จะต้องมีความสัมพันธ์ระหว่างกันและกันอย่างไรบ้าง แต่ละคนจะมีความสัมพันธ์กับผู้อื่นอย่างไรบ้าง หรือกล่าวให้เข้าใจได้ชัดเจนยิ่งขึ้นก็คือ บทที่ 3 นี้กำลังกล่าวถึงความจริงหนึ่งที่ปรากฏอยู่ที่ทางเขนของพระเยซูคริสต์ คือความจริงเรื่องความเท่าเทียมกัน และความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของบรรดาผู้ที่เชื่อในพระเยซูคริสต์ซึ่งหลอมรวมมาเป็นครอบครัวเดียวกันแล้วนั่นเอง

“ไม่ใช่ทาส ไม่ใช่ไท” “ไม่ใช่กรีก ไม่ใช่ยิว” “ไม่ใช่หญิง ไม่ใช่ชาย” ข้อความหรือประโยคดังกล่าวนี้น่าสนใจที่ว่า แทนที่จะเป็นการกล่าวว่า “ไม่มีทาส ไม่มีไท” “ไม่มีกรีก ไม่มียิว” หรือ “ไม่มีหญิง ไม่มีชาย” แต่กลับใช้คำว่า “ไม่เป็น” แทน “ไม่มี” คำว่า “ไม่เป็น” นั้นกำลังบอกอะไรบางอย่างสำหรับผู้อ่านพระวาระของพระเจ้าตอนนี้ทุก ๆ คนว่า ให้เราทั้งหลายกลับไปนึกถึงสภาพของสิ่งต่าง ๆ ก่อนการทรงสร้างโลกนี้ในพระธรรมปฐมกาลที่บันทึกว่า “พระเจ้าทรงเนรมิตสร้างฟ้าและแผ่นดิน...ความมืดปกคลุมอยู่เหนือพื้น...” สภาพที่ถูกอธิบายว่าเป็น “เคออส” (ความวุ่นวาย ไม่เป็นระเบียบ) เพื่อเปรียบเทียบกับภาพโลกใหม่ชีวิตของบรรดาผู้ที่อยู่ในพระเยซูคริสต์ว่าขณะนี้พวกเขาได้อยู่ในโลกของพระเยซูคริสต์แล้วมีภาพของทางเขนของพระองค์มีความสัมพันธ์แบบเท่าเทียมกันอยู่ท่ามกลางระหว่างพวกเขา ดังที่เราจะพบได้ในงานเขียนของนักศาสนศาสตร์หลาย ๆ คนที่กล่าวว่าเปาโลเป็นนักศาสนศาสตร์แห่งเรื่องการทรงสร้างใหม่ (new creation)

โรม 8; 1 โครินธ์ 15 หรือกาลาเทีย 6 เองก็แสดงให้เห็นว่าท่านเปาโลนั้นมีความเข้าใจเรื่องของท่านกำลังอธิบายในกาลาเทียบทที่ 3 อย่างชัดเจนและท่านก็ขยายความเข้าใจดังกล่าวด้วยเรื่อง “ศาสนศาสตร์แห่งการถูกสร้างใหม่” ของบรรดาคริสเตียนทั้งหลาย “คนที่อยู่ฝ่ายเนื้อหนังก็ปักใจอยู่กับฝ่ายเนื้อหนัง ตรงข้ามกับผู้ที่อยู่ฝ่ายวิญญาณก็ปักใจอยู่กับพระวิญญาณ สนใจในสิ่งที่พระวิญญาณ ซึ่งก็คือชีวิตและสันติสุข พระวิญญาณเป็นผู้ที่ช่วยให้บรรดาผู้ที่เชื่อทำลายการของฝ่ายกายเสีย” (รม 8:13) เพราะฉะนั้นจากการเขียนจดหมายฝากของท่านเปาโล ท่านจึงได้ยืนยันแล้วยืนยันอีกถึงความเข้าใจดังกล่าวว่าบรรดาคนที่เชื่อในพระเยซูคริสต์ได้รับการถูกสร้างใหม่ ซึ่งในพระเยซูคริสต์นั้น ความแตกต่างเป็นความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันในร่างกายเดียวกัน เป็นความแตกต่างที่ช่วยเสริมสร้างซึ่งกันและกัน ไม่ใช่ความแตกต่างที่เปรียบเทียบหรือแข่งขันกันเพื่อบอกว่าดีหรือด้อยกว่ากัน

ถ้าเรารู้จักคำอธิษฐานของชาวยิวในธรรมศาลาก็คงจำได้ว่าพวกเขามักจะอธิษฐานกันว่า “ขอบพระคุณพระเจ้าที่ข้าพระองค์ไม่ได้เกิดมาเป็นคนต่างชาติ ไม่ได้เกิดมาเป็นทาส และไม่ได้เกิดมาเป็นหญิง” ส่วนผู้หญิงก็จะอธิษฐานว่า “ขอบพระคุณพระเจ้าที่ให้ข้าพระองค์เกิดมาและเป็นอยู่ตามพระประสงค์ของพระองค์” เพราะฉะนั้นในบรรดาจดหมายฝากของท่านเปาโล เราจะพบว่าเรื่องของความเสมอภาคหรือความเท่าเทียมกันของบรรดาผู้เชื่อ นั้นจึงปรากฏอยู่ทั่ว ๆ ไป เหมือนกับเป็นหัวใจสำคัญในการบอกเล่าเรื่องของพระเยซูคริสต์และคำสอนของพระองค์ที่ท่านเปาโลต้องการจะบอกต่อ

ความเป็น “หญิง” “ชาย” ในคำสอนของท่านเปาโล นั้นยังมีเรื่องของความสัมพันธ์ระหว่างคนสองกลุ่มนี้ด้วย เพื่อยืนยันว่าในพระเยซูคริสต์ หรือในสายพระเนตรของพระเจ้าทั้งสองเท่าเทียมกันถึงแม้สิ่งที่ปรากฏภายนอกของคนทั้งสองกลุ่มนี้จะมีความแตกต่างกันไม่ว่าจะเป็นเรื่องเสื้อผ้า เครื่องแต่งกาย ผม หรืออื่น ๆ ที่ถูกกำหนดโดยสังคมในเวลานั้น ๆ

อย่างไรก็ตามถ้าเปรียบเทียบกับน้ำเสียงของท่านเปาโลที่ปรากฏในจดหมายถึงคริสตจักรเมืองโครินธ์ก็ยังคงมีความแตกต่างกับจดหมายกาลาเทีย นั่นอาจเป็นเพราะว่าในเมืองโครินธ์ท่านเปาโลรู้ถึงปัญหาเฉพาะที่แตกต่างจากสังคมคริสเตียนในแคว้นกาลาเทียก็เลยทำให้ท่านเปาโลไม่ได้แสดงภาพความยินดีของท่านเท่าไรสำหรับหญิงที่อยู่ในเมืองโครินธ์เหมือนกับที่กล่าวในจดหมายถึงคริสตจักรในแคว้นกาลาเทีย

3.3. คริสตจักรในประเทศไทย

อย่างไรก็ตามในวันนี้การศึกษาพระวจนะของพระเจ้า เราไม่ได้มีจุดประสงค์เพื่อจะมาถกเถียงกันในประเด็นดังกล่าวเนื่องจากว่าสภาพทางสังคมนั้นเปลี่ยนแปลงไปมากและเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว หน่วยเล็กที่สุดของสังคมนั้นไม่ได้เป็นครอบครัวที่มีองค์ประกอบเหมือนกับอดีต เพราะครอบครัวอาจมีเพียงพ่อกับลูก หรือแม่กับลูก หรือ พ่อกับแม่ เท่านั้น หรือแม้แต่หน่วยที่ใหญ่ขึ้นมาของสังคมชายอาจไม่ใช่ประชากรส่วนมากหรือส่วนใหญ่ของสังคมอีกต่อไป เพราะในปัจจุบันมีการสำรวจเรื่องประชากรพบว่าประชากรเพศหญิงมีมากกว่าเพศชาย จากจำนวนจังหวัดในประเทศไทยทั้งหมดที่รายงานผลสำรวจเมื่อต้นปี 60 ของ “สารประชากรมหาวิทยาลัยมหิดล” พบว่ามีประชากรทั้งหมดประมาณ 66 ล้านคน เป็นชาย 32 ล้าน 3 แสนกว่าคน หญิง 33 ล้าน 6 แสนกว่าคน เพียงแต่สถิติเท่านั้นก็ทำให้เห็นการเปลี่ยนแปลงไปอย่างมากของสังคมในปัจจุบันแล้ว ดังนั้นการถกเถียงเรื่องเดิม ๆ ในอดีตจึงไม่ถือเป็นประโยชน์อีกต่อไป (ซึ่งในพระคัมภีร์ก็ไม่ได้ให้ความสำคัญกับเรื่องดังกล่าวด้วยเช่นเดียวกัน)

เหตุผลก็กลับไปที่พระคัมภีร์ คือพระคัมภีร์เน้นมาเสมอและเน้นอยู่ตลอดที่เรื่องการเห็นคุณค่าและบทบาทของชายและหญิงอย่างเท่าเทียมเสมอภาคกันนั่นเอง เพราะฉะนั้นการศึกษาในวันนี้ก็อยากจะเริ่มด้วยการสรุป แล้วก็ย้อนกลับไปดูที่มาของคำตอบหรือบทสรุปว่าทำไมถึงได้ข้อสรุปแบบนี้

แนวคิดในการรับใช้ร่วมกันในคริสตจักรยุคปัจจุบัน

ความเปลี่ยนแปลงและความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีในโลกยุคปัจจุบันเป็นไปด้วยความรวดเร็ว จนยากเกินที่สังคมมนุษย์บางส่วนจะติดตามและปรับตัวทัน แจ็ค เวลส์ ได้กล่าวไว้อย่างน่าคิดว่า “จงเปลี่ยนแปลงก่อนที่จะถูกเปลี่ยนแปลง (Change before you have to)” และ Dr.จอห์น พี ค็อทเทอร์ กูรู ด้านการเปลี่ยนแปลงจากมหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ด กล่าวว่า “การเปลี่ยนแปลงมิใช่เป็นเรื่องของคนเพียงไม่กี่คนจะสำเร็จได้ ต้องทำให้มวลชนมีส่วนร่วม” (To Succeed with change you need to get more and more people involve)

การรับใช้ร่วมกัน บทบาทและโอกาสของสตรี คือพลังที่รื้อการขับเคลื่อนในสังคมไทยที่ยกย่องเพศชายมากกว่าเพศหญิง ควรมีการเปลี่ยนแปลงความคิดและวิถีปฏิบัติให้เท่าเทียมกัน มีชีวิตการทำงาน และชีวิตครอบครัวที่ดี มีสันติสุขอยู่ด้วยกันเป็นครอบครัวที่อบอุ่นและสังคมที่เคารพบทบาทกันและกันมากกว่าที่เป็นอยู่ ทั้งนี้เพื่อเป็นการส่งเสริมสตรีคริสเตียนในทุกระดับของสภาคริสตจักรได้มีบทบาท ตำแหน่งรับผิดชอบที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล เป็นประโยชน์ในการพัฒนาคริสตจักร หน่วยงาน สถาบัน ที่สังกัดในสภาคริสตจักรในประเทศไทย ในโลกยุคปัจจุบันและอนาคต

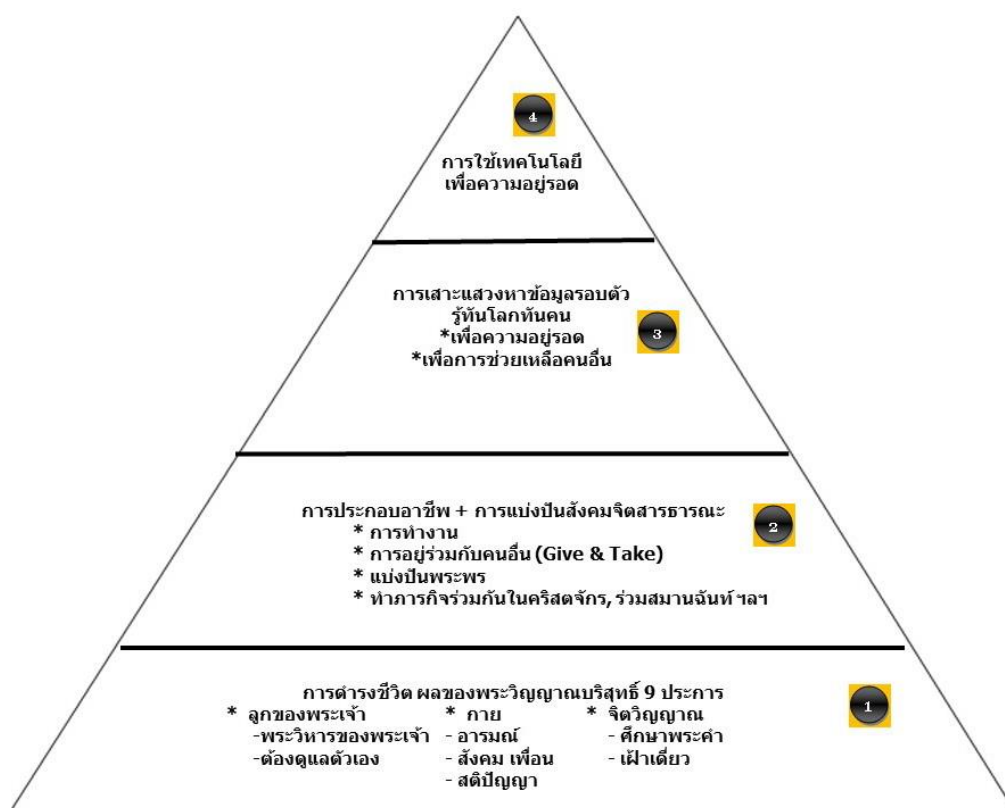
ในส่วนของสตรีคริสเตียนต้องปรับแนวคิดในมุมมองต่อตนเอง และเพื่อนร่วมงาน สมาชิก ลูกหลานที่เป็นสตรี (ผู้หญิง) โดยตระหนักเห็นคุณภาพในการมีชีวิตประจำวัน การศึกษาเล่าเรียน การประกอบอาชีพต่าง ๆ ด้วยศักยภาพของสตรีได้มากกว่าที่เป็นมาในอดีต และเป็นพลังของการเปลี่ยนแปลงในอนาคตเคียงคู่กับสมาชิก และคนทำงานที่เป็นชายได้อย่างมีศักดิ์ศรี หากสังคมคริสเตียนของเราเห็นด้วยในการส่งเสริมบทบาทชาย – หญิง ให้มีความเท่าเทียมกันบนพื้นฐานของการเคารพบทบาทความเป็นมนุษย์เหมือนกัน เราจะต้องร่วมมือกันหาวิธีปรับเปลี่ยนวิธีคิด วิถีปฏิบัติต่อกันจริงจัง มิใช่เป็นเพียงวาระที่ตื่นตัวพูดอภิปรายการเป็นครั้งคราว แต่ต้องเป็นวิถีการเลี้ยงดูในครอบครัว ในคริสตจักรอย่างต่อเนื่อง และเป็นจริงกับทุกฝ่ายที่ใช้ชีวิตอยู่ร่วมกัน

ในเบื้องต้นควรให้ความรู้ความเข้าใจในความเหมือน ความแตกต่างของบทบาทชาย – หญิง โดยธรรมชาติ ซึ่งทั้งสองฝ่ายนี้ต้องยอมรับกัน ให้เกียรติกัน ไม่ใช่วิธีข่มขู่ บังคับให้เป็นเหมือนชายหรือหญิง ตามที่ตนต้องการ มีเอกสาร และเว็บไซต์ ที่ต้องให้ความรู้เรื่องลักษณะธรรมชาติของชาย – หญิง มากมาย ซึ่งเราสามารถสืบค้นศึกษาได้ตลอดเวลา อีกทั้งควรมีการเผยแพร่ อภิปราย เพื่อให้เกิดความเข้าใจค่านิยมที่ตรงกันเป็นการลดความขัดแย้ง และปัญหาเล็ก ๆ น้อย ๆ ที่เคยกระทบกระทั่งกันอยู่

การตระหนักและเข้าใจ พร้อมทั้งจะปรับตัวให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลงของประชาคมโลก และประเทศไทย ก็เป็นสิ่งสำคัญที่ส่งผลต่อบทบาทการรับใช้ร่วมกันของชายและหญิงในยุคโลกาวิวัฒน์นี้ด้วย เราต้องเข้าใจกระแสการปฏิรูปอุตสาหกรรมในต่างประเทศ และนโยบายพัฒนาประเทศของรัฐบาล คสช. ที่กำหนดวาระ “Thailand 4.0” ในอีก 4-5 ปีข้างหน้า ซึ่งจะเป็นการเปลี่ยนแปลงสังคมไทยจากปัจจุบันสู่อนาคตที่ต้องการนั้น แทบจะเรียกได้ว่า “พลิกฝ่ามือ” เลยทีเดียว ดร.อานนท์ ศักดิ์วรวิชญ์ นักวิชาการและอาจารย์จากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ได้เสนอคุณลักษณะของคนไทย 4.0 ที่จะต้องปฏิรูปให้สอดคล้องกับสังคมใหม่ “Thailand 4.0” ไว้ 11 ข้อ ดังนี้

1. ความแตกฉานด้านข้อมูลทางสถิติ (Data Literacy and Statistic Literacy)
2. ความแตกฉานด้านการเงิน (Financial Literacy)
3. ความแตกฉานด้านคณิตศาสตร์ (Mathematic Literacy)
4. ทักษะการเขียนโปรแกรม (Programming Skills)
5. พฤติกรรมการค้นคว้าหาข้อมูล (Information Seeking behavior)
6. ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ (English Proficiency)
7. ความคิดวิจารณ์ญาณ (Critical thinking)
8. ความคิดสร้างสรรค์ซึ่งสำคัญกับการสร้างนวัตกรรม (Creative thinking)
9. ทักษะในการคิดออกแบบ (Design Skills)
10. ความโน้มเอียงในการเป็นผู้ประกอบการ (Entrepreneurial Orientation)
11. พฤติกรรมเชิงรุก (Proactive Behavior)

โดยที่สังคมไทย 4.0 เป็นสังคมที่ก้าวหน้าด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารแบบก้าวกระโดดเร็วกว่าการเปลี่ยนแปลงที่เคยเป็นมา ส่งผลต่อระบบเศรษฐกิจ สังคม ของประเทศ ทุกภูมิภาคของโลก รวมทั้งวิถีชีวิตของประชาชนคนไทยและคริสเตียนไทยด้วย สมาชิกคริสตจักรทั้งชายและหญิง ควรเร่งพัฒนาทักษะชีวิตรองรับ “Thailand 4.0” ซึ่งผู้เขียนขอเสนอเป็นรูปสามเหลี่ยมดังนี้

ทักษะคนไทย และ คริสเตียนไทย 4.0

แนวคิดในการรับใช้ร่วมกันของหญิง-ชาย ในยุคปัจจุบัน

บทบาทของชายหญิงมีโอกาสรับใช้ร่วมกันได้มากขึ้นทั้งในคริสตจักร หน่วยงานและสถาบันของสภาคริสตจักรในประเทศไทย หากได้ปรับแนวคิดและเสริมสร้างทักษะชีวิตคริสเตียน 4.0 ด้วยกันแล้ว จะสามารถเริ่มการเปลี่ยนแปลงได้ที่ตัวเองก่อน เพิ่มความรัก ความเข้าใจ จริงใจ ห่วงใยกันในครอบครัว ในคริสตจักรและสังคมชุมชนทั่วไป และพัฒนาต่อยอดไปถึงองค์กรหลัก คือ สภาคริสตจักรในประเทศไทย โดยหลัก 5 ป. ดังนี้

ปรับแนวคิด คือ เปิดใจยอมรับความคิด มุมมองต่อชาย หญิง เป็นมนุษย์ที่มีค่า มีศักดิ์ศรีเท่าเทียมกัน เพราะเป็นผีพระหัตถ์ของพระเจ้าเหมือนกัน ต้องให้เกียรติกัน เคารพกันทั้งในชีวิตส่วนตัว ชีวิตครอบครัวชีวิตในคริสตจักร ในสังคม และชีวิตประจำวัน

เปิดโอกาส เมื่อมีแนวคิดที่พร้อมยกย่องให้เกียรติกันแล้ว ต้องมีกระบวนการพัฒนาเสริมสร้างกันและกัน ในการพิจารณารับเข้าทำงานในตำแหน่งหน้าที่ต่าง ๆ และการให้โอกาสแสดงผลงาน ได้รับการสอนงาน พัฒนาความรู้ ความสามารถเพื่อเติบโต ก้าวหน้าในการงานเท่าเทียมกัน ได้รับความยุติธรรมจากหัวหน้าและองค์กร

ประสานพลัง โลกยุคปัจจุบัน มีเทคโนโลยีที่ก้าวหน้าอย่างรวดเร็วและเป็นเครื่องมือในการดำเนินชีวิตของคนทุกเพศ ทุกวัย ทำให้คนมีความเป็นปัจเจกชอบอยู่กับตัวเอง ทำงานเองโดยไม่ต้องพึ่งพาคนอื่นมากนัก บทบาทชายหญิงคริสเตียนโดยเฉพาะในวัยทำงานเป็นกำลังสำคัญของครอบครัวและคริสตจักรที่ต้องมีการประสานพลังร่วมมือกันสร้างสรรค์สังคมคริสเตียนยุค 4.0 ให้ก้าวหน้าทันโลกพร้อมกับสมาชิกพี่น้องต่างวัยอย่างมีความสุข

เปลี่ยนแนวปฏิบัติ คือปรับเปลี่ยนวิธีการปฏิบัติต่อกันในการดำเนินชีวิตประจำวันตามแนวคิดที่เปลี่ยนแปลงของเราในข้อ 1 ยึดหยุ่นต่อกันมากขึ้น เริ่มทำทีใหม่ๆ ที่เหมาะสม เคารพกัน ให้เกียรติกัน โดยผู้ใหญ่ พ่อ แม่ ปู่ ย่า ตา ยาย ครู อาจารย์ เปลี่ยนทำที คำพูด การปฏิบัติต่อกันและกัน และต่อบุตรหลานสม่ำเสมอ ต่อเนื่อง ช่วยกันสร้างวัฒนธรรมใหม่ให้เป็นวิถีชีวิตปกติด้วยกัน เช่น ใช้คำพูดสุภาพ ให้เกียรติ เคารพกัน พูดคุยกัน ชัดแย้งกันด้วยเหตุผลมากกว่าทะเลาะ ใช้คำพูดหยาบคาย หรือใช้ความรุนแรงต่อกัน

เรื่องนี้อาจเป็นการยากที่จะเปลี่ยนแปลงทัศนคติแบบ “ชายเป็นใหญ่” ในสังคมไทยและในสังคม คริสเตียนของเรา แต่ถ้าเราจริงใจที่จะปรับเปลี่ยนให้เป็นสังคมที่มีสันติสุขมากขึ้น เมื่อคิดได้แล้วก็ต้องร่วมมือลงมือปฏิบัติให้เป็นจริงได้ (แบบค่อยเป็นค่อยไป)

ปันอนาคต นับว่าเป็นการทำทายที่เราจะช่วยกันสร้างสังคมไทยยุคใหม่ สังคมคริสเตียนยุคใหม่ที่ส่งเสริมบทบาทชาย หญิงในการรับใช้ ในการมีชีวิตอยู่ด้วยกันอย่างเท่าเทียมกัน เป็นอนาคตและปัจจุบันที่ทำทายชายหญิง ในวันนี้ จะรวมพลังกันเริ่มต้นบรรยากาศใหม่ๆ ให้ครอบครัวให้คริสตจักรและสังคมของเรา สิ่งที่เราควรลดเป็นศูนย์เลยก็คือ การใช้ความรุนแรงในครอบครัวไม่ว่ากรณีใดก็ตามเพิ่มเสียงหัวเราะ เสียงปกติ บรรยากาศแห่งความรักความเข้าใจกัน โดยยึดหลักจากพระวาทะของพระเจ้าเป็นรากฐานของชีวิต เราก็จะลดเสียงร้องไห้ เสียงบ่นด่าเสียงตะโกนดั่งและบรรยากาศที่หตุหตุได้เป็นแบบอย่างที่ดีของบุตรหลานและครอบครัวอื่นๆ ได้ เมื่อวันนี้ทำได้วันต่อๆ ไปต้องทำได้แน่นอน

แนวคิด 5 ปี. ที่มีผลเชื่อมโยงกันนำมาสู่บทบาทใหม่ที่เรานำไปปฏิบัติได้จริง ไม่ว่าจะเป็นรายบุคคล รายกลุ่มเป็นครอบครัวคริสตจักร หน่วยงาน หรือสถาบันก็สามารถนำไปประยุกต์ใช้เพิ่มเติม ส่วนที่จำเป็นเหมาะสมต่อบริบทแต่ละที่แต่ละแห่งได้ เพื่อชีวิตความเป็นชายและหญิงของเรา จะเป็นพรต่อกันและกัน เป็นมนุษย์ที่พระเจ้าพอพระทัยให้เป็นผู้ดูแลสิ่งที่พระองค์ทรงสร้างได้เป็นอย่างดีที่พอพระทัยของพระองค์มากยิ่งขึ้นต่อไป

โลกในศตวรรษที่ 21 เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว เราไม่สามารถดำเนินชีวิตแบบเดิมๆ ตามความพอใจของแต่ละคนได้ สถานการณ์รอบตัวเราทั้งในประเทศและนอกประเทศส่งผลให้เราเรียนรู้ที่จะต้องปรับเปลี่ยนบทบาทในการรับใช้ร่วมกันของชายและหญิงไม่ว่าจะมีอายุมากน้อยเพียงใด เราก็ต่างเป็นกำลังอันสำคัญของครอบครัว คริสตจักร สถาบัน หน่วยงาน และสังคมไทยภายใต้โครงสร้างหลักคือ สถาปัตยกรรม หากเราพร้อมใจกัน สร้างพลังแห่งการรับใช้ที่เข้มแข็ง มุ่งมั่นพัฒนาตนเอง และองค์กรให้ก้าวทันโลกและนำการเปลี่ยนแปลงได้อย่างมีคุณภาพเราก็จะสามารถเป็นแบบอย่างที่ดีและส่งต่ออนาคตที่ดีงามยิ่งขึ้นให้กับลูกหลานคริสเตียนได้อย่างแน่นอน

“พระเจ้าจึงทรงสร้างมนุษย์ขึ้นตามพระฉายาของพระองค์ ตามฉายาของพระเจ้านั้น
พระองค์ทรงสร้างมนุษย์ขึ้นและได้ทรงสร้างให้เป็นชายและหญิง”

ปฐมกาล 1 : 27

ขอบคุณ

- ความรุนแรงทางเพศ (Gender Based Violence : GBV)
โดย อาจารย์นเรศ สงเคราะห์สุข ผู้อำนวยการ สถาบันนานาชาติ IOGT-NTO Movement
- คริสตศาสนศาสตร์ว่าด้วย : บทบาทหญิง-ชายและความรุนแรงทางเพศ
โดย ศาสนจารย์ โรเบิร์ต คอนลิน
ศาสนาจารย์ ดร.ดวงสุดา ศรีบัวอ้าย
ศาสนาจารย์ถาวร สุติศา
ศาสนาจารย์ ดร.ชูลีพรรณ ศรีสุนทร
อาจารย์นันทพร ลัดดาพันธ์กร
- แนวคิดในการรับใช้ร่วมกันในคริสตจักรยุคปัจจุบัน
โดย ผู้ปกครอง ดร.สิริลักษณ์ เพ็ญกาญจน์
ผู้ปกครอง.ดร.วราภรณ์ ธาระวานิช
- คณะกรรมการจัดทำคู่มือธรรมนูญกับบทบาทหญิง-ชาย
ผู้ปกครองเทวินทร์ สมจิตร
อาจารย์นเรศ สงเคราะห์สุข
ครูศาสนาสุภาพร ญาณสาร
ศาสนาจารย์ ดร.ชูลีพรรณ ศรีสุนทร
อาจารย์นันทพร ลัดดาพันธ์กร
ผู้ปกครอง ดร.สิริลักษณ์ เพ็ญกาญจน์
อาจารย์อรนัช กาศือ
- คณะทำงานขับเคลื่อนบทบาทหญิงชาย สภาคริสตจักรในประเทศไทย
ผู้ปกครองเทวินทร์ สมจิตร
ศาสนาจารย์อำนาจ สมบูรณ์ยิ่ง
ศาสนาจารย์นันทรักษ์ ไชยบุญเรือง
ครูศาสนาสุภาพร ญาณสาร
ศาสนาจารย์ทองไทย มะกะตา
อาจารย์ญาณิ์ ปราบปราม
อาจารย์อรนัช กาศือ
อาจารย์นาถนรี ปวงจักร์ทา
- หน่วยงานศิษยาภิบาล หน่วยงานอนุชน หน่วยงานสตรี พันธกิจเอดส์ ฝ่ายบ้านและครอบครัว
สตรีคริสเตียนสภาคริสตจักรในประเทศไทย
- Diakonia Thailand Foundation